

پیشہ کیسے کی دریا

بو کومہ لہ چیرۆکی کورت

حەمەسە عید حەسەن
(سوید)

گۆرە پانی چیرۆکی کوردیدا خاوەنی جی پیتی خۆی نەبوو، ئەگەرچی وەک چیرۆکنووسیک نەناسرابوو، بەلام «هەلاتن» لەو جۆرە بەرھەمانە بوو، خۆینەر ناچار بێت دەستی ریزی بو بەسنگەو بەگری. لە ئەفسانە یۆنانیدا ئەو هاتوو، کە دارە ئەفسووناویبەکە (میداس) بەر هەر شتیک کەوتیبت، بوو بە زێر، قەلەمی چیرۆکنووسی بەتوانايش هەر لەو دارە دەچیت. بابەتی چیرۆکی هەلاتن بریتییە لەوێ ریبوارو کالتی یەکتریان خۆش دەوی، بەلام بو یەکتەر نابن و ریبوار، کالتی هەلدەگریت. ئەوانە شەیدای جیھانی چیرۆکی کوردی بن، دەزانن گەلیک جار لە دەرگای ئەم بابەتە دراو. یەکیک لەو نووسەرانی سەرکەوتوانە بابەتی رەدووکەوتنی خستۆتە چوارچێوەی چیرۆکەو، پیش فازیل کەریم ئەحمەد، د.مارف خەزەندە دار بوو، یەکیک لەلایەنە بەهێزەکانی چیرۆکەکی د.مارف خەزەندە دار ئەوێ، پاش تیبەر بوونی پالەوانەکانی بە بارودۆخیکی لە باردا، گۆرانی بنەرەتیان بەسەردا دیت، بارودۆخیکی وا کە ئەو پالەوانانە لە کەسانی کۆنەپەرست و خۆپەرستەو، دەکاتە خەلکانی هۆشیارو شۆرشگێر، واتا نیشاناندانی واقع لە گۆراندا کە ئەمە سیمای سەرەکیی ئەدەبی ریبالیزمی سۆشالیستە.

لە (هەلاتن) دا ریبوار سەرەتا پیشمەرگە یەکی چالاک و جەرەزە بوو، بەلام پیشتر لەگەڵ (کالتی) دا دلدارو دلەبر بوون، کالتی ژن بە ژنی پێدەکرێ و خۆشەویستی و ویستی پیشیل دەکرێ، ریبواریش پاش چەند سالیک خەباتی چەکدارانە، چەک دادەنێت و کالتی هەلدەگری. هاوسەنگەرەکانی خۆی دەستگیران دەکەن و دەو گوللە بارانیان دەکەن.

هەر کۆمەلگە یەکی چینیەتی لە هەر قۆناغێکدا بێت، رەوشت و نەریت و رۆشنییری چینی سەرورەکە ی بەسەردا زالە، ژن بە ژن دیاردە یەکە زادە قۆناغی فیودالیە و رەنگدانەوێ

پیشتر چەند جارێک لەسەر چیرۆکی کوردیم نووسیوە، (۱) نایشارمەو ئەوسا لەبەر ئەوێ پتویستم بە هەر سەرچاوە یەک بوو بێت، بە ئاسانی بە دەستمەو هاتوو، بوێ کارەکە ئاسانتر کەوتۆتەو، بەلام ئیستا لەم دورە دەستییه، کە دەستگیر کردنی سەرچاوە یەکی پتویست ئاسان نییە، بەم پتییە نووسین لەسەر هەر بابەتی کارێکی دژوارە.

لە هاوینی سالی (۱۹۸۴) دا کە ژمارە (۸) ی گۆشاری «نووسەری کوردستان» ی تایبەت بە چیرۆکی کوردی بلاوکرایەو، یەکیک لە چیرۆکەکانی ئەو ژمارە یە «هەلاتن» ی (فازیل کەریم ئەحمەد) بوو، ئەو کاتە یەکەمین جارم بوو، بە دیداری بەرھەمی ئەو نووسەرە شاد بێم، کە لە خۆیندەوێ چیرۆکەکی بوومەو، هەستم کرد بەرەو رووی نووسەریکی بەتوانا بوومەتەو، چیرۆکی هەلاتن بەجۆرێک سەرئنجی راکیشام، لەلای خۆمەو گەیشتمە ئەو سەرەنجامە، کە ئەگەرچی ژمارە ی چیرۆکنووسە بەتوانا کانی کورد پەنجە کانی دوو دەست تەواو ناکات، بەلام یەکیکیان (فازیل کەریم ئەحمەد)، لای هەندیک ئەدیب و ئەدەب دۆستیش ئەم سەرئنجەم دەبرێ و تەنەت بیرم لەوێش کردو، نووسینیکی لەسەر هەلاتن و چیرۆکەکی (محەمەد موکری) کە لە هەمان ژمارە دا بوو، بنووسم، ئەو کاتە لەبەر کۆمەلێ هۆکە ئیستا بە پتویستی نازانم روونی بکەمەو، پڕۆژە ی ئەو نووسینە لە سنووری بیرکردنەو تیبەری نەکرد. ئیستا کە ئەم کۆمەلە چیرۆکە ی (فازیل کەریم ئەحمەد) م لەبەر دەست دایە، هەر بەو عەشقە دیرینە ی «هەلاتن» وە بەرەو پیری دەچم.

بە دەگمەن رێ دەکەوێ خۆینەر ئاشنا یەتیی پیشووتری لەگەڵ بەرھەمی نووسەریکدا نەبووبیت و هەر لە یەکەمین دیدارەو نووسەرەکە پەسەند بکات، بە تایبەتی ئەگەر ئەو نووسەرە گومناویش بێت، فازیل ئەگەرچی تا سالی (۱۹۸۴) لە

ره‌وشت و بی‌ری دهره‌به‌گه، ره‌دوو‌ک‌ه‌وت‌نیش له ئه‌نجامی ئه‌و پیتوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه نار‌ه‌وایه‌دا دیته‌ کایه‌وه. چاره‌سه‌ر‌کردنی ره‌دوو‌ک‌ه‌وتن به‌شیتو‌ازی دهره‌به‌گه‌کان ئابروو کرپنه‌وه‌یه به‌خوین، یان مه‌سه‌له‌ت، ریک‌که‌وتنه‌ به‌پاره، به‌ژن، که‌ئهم دیارده‌یه زاده‌ی کۆمه‌لگه‌ی دهره‌به‌گایه‌تی بیت و چاره‌سه‌ری دهره‌به‌گانه‌ بو کیشه‌که‌ به‌و جۆره‌ بیت، ئاخۆ ده‌گونجیت چاره‌سه‌ری چینیکی شو‌رش‌گیتر هه‌ر به‌هه‌مان شیتوه‌ بیت؟ لیره‌دا ده‌بیت ئه‌وه‌مان له‌یاد بیت، کۆمه‌لگه‌یه‌ک که‌ له‌ قوناغ‌یکه‌وه‌ پی‌ده‌نیتته قوناغ‌یکه‌ی پیشکه‌وتوو‌ تره‌وه، بیرو ره‌وشتی قوناغ‌ه‌که‌ی پیشوو، بو‌ماوه‌یه‌ک، که‌ ده‌شیت درێژه‌ بکیشیت له‌ قوناغی دووه‌میشدا ره‌گوریشی هه‌رده‌میت.

برای کچه‌ ره‌دوو‌ک‌ه‌وتوو‌ه‌که‌ی چیرۆکه‌که‌ی د.مارف خه‌زنه‌دار، که‌ بو‌تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ روو ده‌کاته‌ شار، ده‌بیتته‌ کرێکارو له‌ شانیه‌کی حزبی‌دا، خو‌ی له‌گه‌ل- زاوا- که‌یدا ده‌بیتته‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا، نه‌ک هه‌ر جی پی‌ی چینایه‌تی گۆراوه‌ له‌ جووتیاره‌وه بووه‌ به‌ کرێکار، به‌لکو وه‌ک فیکر، ئه‌وه‌نده‌ گه‌شه‌ی کردوو‌ه‌و، وه‌ک ره‌وشت، که‌ ئاوینه‌ی فیکره، ئه‌وه‌نده‌ به‌ره‌و پیشه‌وه‌ چوو، ده‌ست ده‌کاته‌ ملی زاواکه‌ی و نه‌فرت له‌ ره‌وشتی کۆمه‌لگه‌ی دهره‌به‌گایه‌تی ده‌کا. ئه‌مه‌ی (د.مارف خه‌زنه‌دار) له‌ په‌نجاکاندا نو‌قلانه‌ی بو‌لیده‌وه، له‌ کۆتایی هه‌فتاکاندا له‌ناو- شو‌رش-یشدا نه‌هاتۆته‌ دی. ئه‌مه‌ ئه‌و کاره‌ساته‌یه‌ که‌ (فازیل که‌ریم ئه‌حمه‌د) سه‌رنجی خوینهری بو‌راکیشاوه.

بابه‌ته‌که‌ی (د.مارف خه‌زنه‌دار) به‌ره‌مه‌می خه‌یالی به‌پیتزی خو‌یه‌تی و باس له‌ جیهانی‌ک ده‌کات که‌ ده‌به‌وی بیتته‌ دی، به‌لام رووداوی چیرۆکه‌که‌ی (فازیل که‌ریم ئه‌حمه‌د) له‌ قه‌رده‌اخ رووی داوه، کاتیک رووداویکی راسته‌قینه‌ له‌ چیرۆکی‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه، پیتوسته‌ چیرۆکنووس ئاگاداری ئه‌وه‌ بیت، که‌ ئه‌و میژوو‌نووس نییه‌ تا رووداوه‌که‌ وه‌ک خو‌ی بگپیتته‌وه‌ به‌ موو لپی لا نه‌دات، ئه‌مه‌ وه‌نه‌بیت ئه‌وه‌ بگه‌یه‌نیت که‌ چیرۆکنووس ده‌توانیت به‌پیتی ویستی خو‌ی رووداوه‌که‌ بشیونیت و سه‌ره‌نوێلک وه‌ک گولزارو دال وه‌ک هه‌لۆ، نیشان بدات. کرۆکی بابته‌که‌ی هه‌لاتن رووداویکی راسته‌قینه‌یه، به‌لام نووسه‌ر به‌ هۆشیارییه‌وه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کردوو‌ه‌و که‌م تا زۆر خه‌یالی خو‌ی تیکه‌ل کردوو‌ه‌و، ئه‌مه‌ش جگه‌ له‌وه‌ی مافیکی ره‌وای خو‌یه‌تی، لپه‌توویی چیرۆکنووسه‌ که‌ش نیشان ده‌دات.

وه‌ک له‌ «مۆله‌ت» دا دهره‌ده‌که‌وی، خو‌شه‌ویستی لای (سارته‌ر) بو‌نی پاشه‌روکی لیدیت، هه‌ر بو‌به‌ش پاله‌وانه‌ په‌که‌وته‌کانی له‌ کاتی سه‌رئاودا خه‌ریکی گۆرینه‌وه‌ی رازی خو‌شه‌ویستین، یان (سیمۆن دی بۆقوار) له‌ «میوان» دا، پاله‌وانه‌کانی له‌ هه‌لویتستی وادا نیشان ده‌دات، ئه‌وی گویی پی‌ نه‌ده‌ن، ریساکانی ژبانی هاوبه‌ش و دابونه‌ریت و ره‌وشته‌ (۲)، به‌لام هه‌ردوو پاله‌وانه‌که‌ی

هه‌لاتن، ریبوارو کالی، ره‌فتاریان له‌ ره‌فتاری پاله‌وانه‌کانی سارته‌رو بۆقوار جیاوازه، ئه‌مان قوربانیی باره‌ کۆمه‌لایه‌تییه دواکه‌وتوو‌ه‌کن و سه‌ر بو‌ بارودۆخی سه‌خت و ناله‌بار شو‌ر ناکه‌ن، کاتیک هه‌موو ئاوات و خو‌لیاکانیان پشت گو‌ی ده‌خه‌ریت، ئه‌وانیش ره‌وشت و نه‌ریتی دهره‌به‌گایه‌تی پیشیل ده‌که‌ن، له‌ کۆمه‌لگه‌ی سه‌رمایه‌داریدا کچ ده‌توانیت به‌پیتی ویست و خه‌زی خو‌ی هاوسه‌ر هه‌لببیت، مافیکی بۆرژواکان به‌و هه‌موو درنده‌یه‌تییه‌ی خو‌یانه‌وه‌ داکۆکی لی‌ بکه‌ن، ئاخۆ ده‌بیت خه‌لکانی شو‌رش‌گیتری رۆمانسی، له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا له‌ بۆرژواکان کۆنه‌په‌رستانه‌تر ره‌فتار بکه‌ن و نه‌ک هه‌ر لایه‌نی دابونه‌ریت و ره‌وشتی دهره‌به‌گایه‌تی بگرن، به‌لکو له‌وان شیلگیه‌رانه‌تر داکۆکی لی‌ بکه‌ن، سه‌یره و سه‌یریش نییه، که‌ چه‌ک به‌شان له‌ هۆشیاری بی‌ به‌ش بوو، وه‌ک سه‌ره‌بازی شه‌تره‌نجی لی‌ دیت و هه‌ر جیبه‌جیب‌کردنی له‌سه‌ره، به‌لام بو؟ چۆن؟ پرس له‌ فه‌ره‌نگی ئه‌ودا نییه، ئه‌و کاته‌ پیشمه‌رگه، بی‌ ئه‌وه‌ی بیه‌ویت، له‌ جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ ده‌بیتته‌ پیاوکوژ، ده‌بیتته سه‌ره‌بازیکی بی‌ هه‌ست، ده‌بیتته‌ رۆبۆت! ئه‌وه‌تا یه‌ک‌یک له‌ هاوسه‌نگه‌ره‌ دیرینه‌کانی ریبوار ده‌لی: «کاره‌که‌ سه‌رووی ده‌سه‌لاتی ئیمه‌یه، به‌داخه‌وه‌ ناتوانین هیجت بو‌بکه‌ین.»

وه‌ک وتم هه‌لاتن زاده‌ی خه‌یال نییه‌و منیش وه‌ک زۆر که‌سی دی کاتی خو‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ هه‌ژاندمی، بی‌جگه‌ له‌مه‌ هاوسه‌نگه‌ره‌ دیرینه‌کانی ریبوار، دوو عاشقی دیکه‌یشیان به‌ هه‌مان ده‌رد برد، ئه‌و دوو عاشقه‌ له‌ تاو زه‌بروزه‌نگی شار هه‌لاتبوون و به‌ره‌و ئامبزی گه‌رموگورو پری به‌زه‌بی و سو‌زی «شو‌رش» هاتبوون، ئه‌وه‌ بوو له‌ هاوینی سالی (۱۹۸۳) دا له‌ دۆلی جافه‌تی به‌رامبه‌ر گوندی چالاوه‌ گولله‌ باران کران. من که‌ بینه‌ری ئه‌م شانزه‌ خۆتیناوییه‌یان بووم. هه‌لاتن جۆره‌ کاربگه‌رییه‌کی ئه‌فسووناوی له‌ ناخمدایه‌ جی هیشته، چونکه‌ قامکی تاوانبار کردن بو‌ بکوژانی ئه‌و عاشقانه‌ درێژ ده‌کات و ئه‌و کاره‌ساته‌ بو‌ میژوو‌ تۆمار ده‌کات. ئه‌م هه‌لویتست وه‌رگرتنه، ئه‌م بو‌رییه، له‌م جیهانه‌ جه‌نگه‌له‌دا لای من تاکه‌ پیتوانه‌ی راستگویی نووسه‌ره‌و «لابردنی ده‌مامکی شو‌رش‌گیترانه‌یه، له‌سه‌ر رووخساری فاشستانه.» راسته‌ حزب هه‌ندێ جار ناچار ده‌بیت رۆله‌ دلسۆزه‌کانی خو‌ی سزا بدات، به‌لام نابیت وه‌ک دوژمن ره‌فتاریان له‌گه‌لدا بکات. (۳).

هونه‌ری پرۆلیتاریا، ده‌بیت ریکای ربالیزم بگریته‌به‌رو ژبان به‌شیتوه‌یه‌کی راستگۆزبانه‌ تیییدا ره‌نگ بداته‌وه، یه‌ک‌یک له‌ که‌موکورییه‌کانی هونه‌ری بۆرژوا زیده‌رۆییه‌ له‌ جوان نیشاندانی ژبانه‌دا، رۆمانی (دایک) ی گۆرگی، لینین، ریزی زۆری بو‌ی هه‌بووه، به‌لام- وه‌ک ماریا ئه‌ندرییکا گپراویتیه‌وه- پیتی وابه‌وه‌ هه‌له‌ی زه‌قی رۆمانه‌که‌ خاوتن نیشاندانی رۆشنبیرانی

شۆرشگېږ بووه، (۴) نووسه‌ری هه‌لاتن نه‌گه‌رچی به‌شېوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ لایه‌نگیریی ته‌واوی خۆی بۆ ریبوار دهرپرېوه، به‌لام هه‌ر له‌و روانگه‌یه‌ی لینیینه‌وه، نه‌هاتوو له‌ هه‌موو هه‌لویتستیکدا وه‌ک سوپه‌رمان به‌توانا وه‌ک مه‌سیح بېگه‌ردو بئ تاوانی نیشان بدات، به‌لکو ریبوار وه‌ک مرۆقتیکی ئاسایی وینه ده‌کیشتی و هه‌موو مرۆقتیکی ئاساییش، با بوپرو یاخی و جه‌ربه‌زه‌ش بیت، به‌لام ده‌شیت خاوه‌نی هه‌لویتستی لاوازیش بیت و له‌ که‌موکورتی به‌ دوور نه‌بیت، که‌ هاوسه‌نگه‌ره دیرینه‌که‌ی پیتی ده‌لتی: «چهن جارمان پتی وتی به‌گران له‌سه‌رت نه‌که‌وی». ریبوار هه‌ست به‌ لاوازیی ده‌کا و ده‌لتی: «پیاو خۆی پتی دابین ناکرئ».

«له‌ هه‌موو دیارده‌یه‌که‌دا گه‌وه‌هه‌ر دهرده‌که‌وی، به‌لام به‌شیکتی نه‌ک هه‌مووی». (۵) نه‌و ره‌فتاره‌ی بکوژه‌ راسته‌قینه‌کانی ریبوارو کالتی، نه‌گه‌ر وه‌ک دیارده‌یه‌ک سه‌رنج بده‌ین، نه‌وا ره‌نگدانه‌وی گه‌وه‌هه‌ریشیانه‌و شتتیکی ساته‌ وه‌ختی و ریکه‌وتتیکی بی بناغه‌ نییه، نه‌گه‌رچی «ریکه‌وتیش کلیلی پتوبستییه».

هه‌لاتن وه‌ک ناوه‌رۆک ده‌وله‌مه‌نده، وه‌ک ته‌کنیکیش نووسه‌ر نه‌هاتوو به‌شېوه‌یه‌کی کۆن بابه‌ته‌که‌ پتیشکه‌ش بکات، که‌لکی له‌ شېوه‌ ته‌کنیکه‌ نوپیه‌کانی چیرۆکی هاوچه‌رخ وه‌رگرتوو به‌ داهینانه‌وه ره‌فتاری له‌گه‌لدا کردوون. نووسه‌ر ده‌زانیت «رووخسار په‌رستی ده‌عبایه‌که‌ ناوه‌رۆک داده‌پاچیت»، (۶) بۆیه وه‌ک هاتوو رووداوه‌که‌ی که‌رت که‌رت کردوو سوودی له‌ هونه‌ری سینه‌ما وه‌رگرتوو یاری به‌کات و شوین کردوو، ئاگاداری نه‌وه‌ش بووه، ناوه‌رۆک نه‌کاته‌ قوربانی شپوه، که‌ له‌ ئیستاو هه‌راوه‌ته‌وه بۆ داوه‌- رابردو- زبهره‌کانه‌ سوودی له‌و ته‌کنیکه‌ وه‌رگرتوو، نووسه‌ری وریا بی بۆنه‌و بی زه‌مینه‌ بۆ خو‌شکردن، کات له‌توپه‌ت ناکات، به‌لکو به‌هۆی دمه‌نیکتی ئیستاو، به‌سه‌ره‌هاتتیکی رابردوو بیه‌ ده‌خاته‌وه، ریبوار که‌ لاقیان به‌ستوتوو ده‌می چه‌قیوه‌ته‌ زه‌وییه‌که‌ له‌م کاته‌دا بییری ده‌فریت، بۆ نه‌و کاته‌ی هیلیکۆپته‌ره‌کان شپه‌زه‌یان کردوو و ناچار بووه توند خۆی به‌ زه‌وییه‌که‌وه بنوسیتنی، له‌ ئیستادا که‌ زمانی بۆته‌ په‌لاس، نه‌و کاته‌ی بیه‌ر دیته‌وه که‌ هیلیکۆپته‌ره‌کان ده‌ستپه‌ژبان لی کردوو ده‌می وشک هه‌لگه‌پراوه، که‌ هاوسه‌نگه‌ره دیرینه‌کانی ئابلووچه‌ی ده‌ده‌ن و برینداری ده‌که‌ن و گر له‌و خانوه‌ به‌رده‌ده‌ن که‌ خۆی تیدا هه‌شارداوه، نه‌وانی وه‌ک پۆلیک دال دیته‌ به‌رچاوو داله‌کانی لی ده‌بیته‌وه به‌و هیلیکۆپته‌رانه‌ی برینداریان کرد.

هه‌لاتن له‌و چیرۆکانه‌ نییه، له‌م دهرگایه‌وه بچیته‌ ناوییه‌وه‌و له‌وی دیبانه‌وه ریکه‌ی دهره‌وه‌ بگریته‌به‌ر، چیرۆکه‌که‌ رتسای- سه‌ره‌تا، گری، کۆتایی- ره‌چاو نه‌کردوو له‌ ناوه‌راستی

رووداوه‌که‌وه ده‌ستی پتی کردوو و پاشان گه‌راوه‌ته‌وه بۆ رابردو، دواتر له‌ چه‌ندین کات و شوینی جیاوازه‌وه رووناکی خستوته‌ سه‌ر بابه‌ته‌که‌، نه‌مه‌ش یه‌کتیکه‌ له‌ سیماکانی چیرۆکی نوئ.

پیم وایه‌ چیرۆک ده‌بیت پشت به‌ وینه‌ی شیعری به‌ستیت و یه‌کتیک له‌و ره‌گه‌زانه‌ی له‌ چیرۆکدا به‌دوایدا عه‌ودالم، وینه‌ی شیعرییه، چیرۆکنوسی به‌توانا بۆ دهرپرینی مه‌به‌سته‌کانی په‌نا ده‌باته‌ به‌ر زمانی شیعری، لی‌ره‌دا سه‌لیقه‌ی نووسه‌ر به‌وه‌دا دهرده‌که‌وی که‌ نه‌و زمانه‌ شیعری و وینه‌ چرو پرانه‌ ده‌داته‌ پال کام پاله‌وان، که‌ پاله‌وانیک به‌ زمانیکی شیعری دیته‌ گۆ، ده‌بیت نه‌وه‌ی له‌ باردا بیت و له‌ قسه‌ی خۆی بچن.

گومانی ناوی نه‌و کاتانه‌ی چیرۆکنوس خۆی به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ ده‌گپه‌تته‌وه، یان ده‌چیتته‌ ناو چیرۆکه‌که‌وه، ده‌توانیت به‌و زمانه‌ی خۆی ده‌یه‌وی بیته‌ گۆ، له‌ (هه‌لاتن) دا نووسه‌ر پشتی به‌ وینه‌ی شیعری به‌ستوووه سه‌رکه‌وتوانه‌ لیتی سوودمه‌ند بووه. «هه‌تا و توپتیکی ئاگرین بوو، زمانه‌ دپکاوییه‌که‌ی وه‌ک په‌نگر به‌ برینه‌کانییه‌وه نه‌چراند».

نوسینی چیرۆکتیک له‌ لایه‌که‌وه واقیعی و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ره‌مزی بیت، نوسینی چیرۆکتیک که‌ له‌ پال واقیعا په‌نا بۆ سبحو نه‌فسانه‌و داستان بیات، چیرۆکتیک له‌ کاتیکدا پشتی به‌ میژوو به‌ستیت، له‌هه‌مان کاتدا باس له‌ کیشه‌یه‌کی زیندوووی هاوچه‌رخیش بکات، نوسینی چیرۆکتیکی وا، کارتیکی نه‌سته‌مه‌و له‌ توانای هه‌موو نووسه‌رێکدا نییه، - له‌ گپه‌ژاودا- یه‌کتیکه‌ له‌و چیرۆکانه‌ی ته‌نیا نووسه‌ری کارامه‌و لپه‌هاتوو ده‌توانی خۆی له‌قه‌ره‌ی بدات. وه‌نه‌بیت له‌ چیرۆکی کوردیدا له‌م جوژه‌ نمونه‌یه‌ نه‌بیت، به‌لام گرنگ چیرۆکتیکی ره‌مزی، یان ریالیزی نه‌فسونای نییه، گرنگ شتیوازی مامه‌له‌ کردنه‌ له‌گه‌ل بابه‌ته‌که‌دا.

له‌ چیرۆکی- له‌ گپه‌ژاودا- وه‌ک دیوی دهره‌وه، خوینهر هه‌ست ده‌کا چیرۆکتیکی ره‌مزی ده‌خوینیتته‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا و شان به‌شانی نه‌و چیرۆکه‌ ره‌مزییه، هه‌ست به‌ جیهانیکی واقیعی ده‌کا، نووسه‌ر دیوارتیک له‌ نیوان نه‌و دوو جیهانه‌دا قووت نه‌کردۆته‌وه، به‌لکو کاتیک په‌نای بردۆته‌ به‌ر ره‌مز، له‌ راژه‌ی ره‌وتی واقیعیانه‌ی چیرۆکه‌که‌دا به‌کاری هیتاوه.

گۆرگی ده‌لتیت: «راستی به‌ ساکاری و ئاسانی خۆی ده‌نوتیت، به‌لام ساخته‌ پتوبستی به‌ ئالۆزی هه‌یه.» (فازیل که‌ریم نه‌حمه‌د) نه‌گه‌رچی باس له‌ کیشه‌یه‌کی ئالۆز ده‌کات، به‌لام به‌ساکارییه‌کی قووله‌وه رووناکی خستوته‌ سه‌ر هه‌موو لایه‌نه‌کانی.

پاله‌وان (له‌گپه‌ژاودا) له‌ پیناوی نه‌سپه‌شی- دا ده‌بیتته‌ ریبواری کاروانیک که‌ ریکه‌یه‌کی سه‌خت و پر هه‌لدیری له‌به‌ردایه،

کاتیتیک به نهموونی خوئی دهگاته نهوهی کاروانه که ملی کویره رتی گرتووه نه میس که له بهر نه سپه شتی شاخ و کیوی گرتوته بهر، له گهل پیشه نگی کاروانه که دا که سرگه رمی بازگانی و قاچاچیتیه، دانویان پیکه وه ناکولیت و ناچار دهست بهرداری کاروانه که ده بیت: «کاروانه که مان له که شتییه کی تیکشکاو ده چی، که ته وژی لافاویکی هیجگار گه وره هلی گرتی... که شتییه وانه کانیش به دوش دامابییه وه چاوهروانی نه فسانه به کن له ناسمانه وه بویان دابه زئی» نه گه رچی نه و کاروانه چاوهروانی په رجوویه که ده کات، به لام وه که فه یله سووفی رومانی سینیکا وتوویه تی «کاتیک مرؤف نه زانیت نامانجی کام به ندره، سوود له هیج- با- یه ک نابینی.»

که پالنه وانه که به م سهره نجامه ده گات، گورانیکی بنه رته تی له فیکریدا روو ده دات و هله لوتیستیکی نوئی هله لده بتریت و به دهستی خالی به ره و گونده که ی ده گه پرتیه وه و درتزه به خوخته تانندن نادات.

خوتنه ر که له سهره تای چیرۆکه که وه به ره و رووی نه م واقیعه ناله باره ده بیتیه وه، وای بو ده چیت نووسه ر نوقمی ده ربای نا ئومیدییه و ته نیا ناسز لیل و ته لخه کان وینه ده کیشیت، به لام که زیاتر ناشای جیهانی چیرۆکه که ده بیت، ته می نه م بوچونه ی له بهر چاو بزر ده بیت و گومانی له راستگویی نووسه نامینیت. چیرۆکنوس توزو خوئل ناکاته چاوی خوتنه ره وه سهری لی ناشیونیت و کاره ساته که نه ونده ی قه واره ی خوئی نیشان ده دات، نه مه ش یه کیکه له تاییه تمه ندیبه کانی نه و نووسه رانه ی نه ده به که بیان بو رازه ی ره تی میژوو ته رخان کردوه، نووسه ری ره سن دیارده دزیوو ناشیرینه کان، دزیوو ناشیرین، دیارده گه ش و جوانه کانیش گه ش و جوان نیشان ده دات و خوتنه ر بو وه رگرتی هله لوتیست بهرامبه ر هه ردوو جه مسه ری کیشه که راده کیشیت. بو گورکردنی دیارده ناشیرینه کان و بره و پیدانی لایه نه گه شه کان، بو خاپوور کردنی جیهانی پر ساخته و ستم و بو به شداری کردن له بنیاتنانی جیهانیتی وادا که شایسته ی مرؤف بیت. نووسه ر به ورباییه وه هه ردوو رۆله که ی خوئی ده بینیت، «رۆلی گور هله لکن و رۆلی مامان،» (۷) گور بو لایه نه تاریکه کان هله لده که نیت و هه ولی له دایکبوونی لایه نه گه شه کان ده دات.

یه شار که مال ده لیت: «پروام به دوو شته، به هیزی بی سنووری دوو شت، به گورانی بی سنووری دوو شت، نه ویش گهل و سروشته»، (فازیل که ریم نه حمده) یش له - له گیتراودا- هه موو کیشه کانی له و دوو خانه یه دا کوکردوته وه، مملانی بی نیوان مرؤف و سروشت، مملانی بی نیوان مرؤف و مرؤف. له لایه که کاروانه که «له شه رتیکی به رده وامی ناهوتا دایه له گهل

سروشته دا،» له لایه کی دیکه وه پالنه وانه که ی له شه رتیکی نا بهرامبه ر دایه له گهل پیشه نگی کاروانه که، به لام نه م دوو بواری مملانی بیه لیک دابراونین و له یه که بوته دا توانه ته وه. نووسه ر ده یه ویت باس له وه بکات که «مرؤف له سهره تای ریگه یه کی راستدا بیت، چاکتره له وه ی نیوه ی ریگه یه کی چه وتی بری بیت.» نه مه ش له سهر زمانی پالنه وانه که ی ده رده بریت. «هیج نه بی نه وه له خه لکی کویتستان فیر نه بووین که پیاو کاتیک به لاپالیتیکی به ستوودا نه روا، تا جی پیته کی به ته واری نه کاته وه نه و پیکه ی تری دانانی.» به لام پیشه نگی کاروانه که ته وای به پیچه وانه وه بیر ده کاته وه و میکا قیللیانه سهرنجی مه سه له کان ده دات و پی وایه گرنگ گه یشتنه به نامانج به هه ر ریگه یه ک بیت: «به کام ریگادا برۆین گرنگ نییه، هاتنه دیی ئاواته کالمان گرنگه.» پالنه وانی چیرۆکه که نه م جوژه بیرکردنه وه یه رت ده کاته وه و هیج ناسویه کی روونیش له به رده می کاروانه که دا نابینیت و هه ست ده کا ساخته ی لیکراوه له گهل نه م کاروانه دا هه رگیز نه سپه شتی ده ستگیر ناکات، هه ر بویه ش فیئل له فیکری خوئی ناکات و له کاروانه که جوئی ده بیتیه وه. که له خوتنده وه ی نه م چیرۆکه بوومه وه نه و کاروانه م بیرکه وته وه، که له کوئیایی حه فتا کاندایه ره وه هه کاری که وته ری و به نه نجامیتی کاره ساتاوی گه یشت: «پیاو له به رده م شالاوی برسیتی و سهرماو سووله و نه شاره زاییدا له مریشک و جووچک بی ده سه لاتره.»

رووبه پروو بوونه وه ی پالنه وانه کان (له گیتراودا) له گهل به فرو کرپوه و سهرماو سووله دا، جیهانی کورته چیرۆکه کانی جاک لهنده ن بیری خوتنه ر ده خاته وه و وای بو ده چیت که م نه ک زور جی په نجه ی کومله له چیرۆکی «له ژیر ناسمانی شخته دا» ی (جاک لهنده ن) ی پیته دیار بیت، هه روه ها چیرۆکه که له کاریگه ریتی بی رومانی «نه فسانه ی چپای ناگری» یه شار که مال به دوور نییه، له (چپای ناگری) دا هه وینی هه موو کیشه کان نه سپیکه، له م چیرۆکه شدا، پالنه وانه که بو سوواخی نه سپه شتی ریگای شاخ ده گرتیه بهر، نه سپه که ش چ لای یه شار که مال و چ لای فازیل که ریم نه حمده، نه سپیکی نه فسووناوییه، نه ک ناسایی و ره مزه بو مه سه له یه کی مه زن، له هه ردوو کاره که دا، یه کی که له پالنه وانه کان «پیری کاروان» ه و له هه ردوو به ره مه که شدا ره مزه بو میژوو. «نه وانه ی شاره زاییه کی نه وتویان له تیوری نه ده بدا نییه، پییان وایه هه ر که جی په نجه ی نووسه رتیکی بیگانه یان به به ره مه می نووسه رتیکی خو ولا تییه وه بینی، نیت نووسه ری دووم ده ستپاک نییه و به ره مه کانی جیگه ی گومانن، یان له چاکترین حاله تدا نه م کاریگه ریتییه بو نووسه ری دووم به خالیکی لاواز توومار ده که ن، به لام نه وانه ی شاره زای نه لف و بی تیوری نه ده ب بن، نه م کاریگه ریتییه له خانه ی نه ده بی به راورد کاریدا جی

رهنگدانه وهی تیروانیینی نووسه ره که یه تی که باسی شتیکی تایسه تی کردوه، رهگهزه کانی - گشت - ی کهم تا زور خستوته پروو.

چیرۆکنووس دوای سه ره تابه کی هونه رمه ندانه، که ترخان به بو وه سفیکی شاعیرانه ی قه ندیل، سه رنجی خوینه ر بو نه خوشخانه که ی بنکه ی (پشت ناشان) راده کیشیت، له و نه خوشخانه یه دا له میس و قه یس که کچ و کوپتیکی عه ره بن و له تاو تیرۆری رژیم تازه هه لاتوون، ئیشکی برینداره کان ده گرن. پیشتر به هیوا بوون له شار زه ماوهند بگین، به لام بو خوژگارکردن له دهستی خویناوی جه لاده کانی رژیم ناچار بوون، روو بکه نه شاخ و بریاریان وایه له سایه ی نازادیدا به یه کدی شادین، که چی له ناکاو بهر شالاویتیکی دیکه ده کهن و په لامارده ران ده یانه وی دوای برینداره کان (قه یس) یش بکوژن، له میس خو ی ده کاته قه لغانی و هه ولی ده ربا زکردنی ددات، به لام (شیرۆ) به زه بی و سوزو خوشه ویستی و مرۆقایه تی نافامی و بچ باکانه هه ردووکیان گولله باران ده کات.

ئه گه ره ئه و چوار گولله یه ی (مۆرسۆ) پاله وانی (نامۆ) کامو، «لیدانیکی به په له بوو بیت له درگای مهینه تی»، بو مۆرسۆ یان بو به ناره واکوژراوه که، ئه و ئه و ده سترپه ی شیرۆ له (قه یس و له میس) ی ده کات، خستنه سه ر گازهرای پشتی ده رازه ی نا ئومیدییه به رووی دوو گه لی چه وساو ه ی ژیر چه پۆکی سته م، به لام وهک (فازیل که ریم ئه حمه د) بو ی چوه روژی دادیت کانیای خویناوی ده یان به ناره واکوژراوی وهک (قه یس و له میس)، چه شنی په پوله ی بال نه خشین به ره و نا سۆیه کی ئه ر خه وانی زور دوور و زور گه ش هه لفرن.

مۆرسۆ «کام کاره ساته ی هه وینی هه ژاندنه، تو زقالتیک نای بزینیت»، (۹) شیرۆ لای (فازیل که ریم ئه حمه د) یش ئه وه ند ه تو ره و که له شه قه - رو خساری له ده مه ته ورپیک ده جیت له ده سه که که ی ده رپه ری بیت - و که قه یس و له میس ده بینیت باسکیان له ئه ستۆ یه کدی ئالاندووه، بچ سه له مهینه وه ده سترپه یان لی ده کات و شاییه که یان لی ده کاته زه ماوه ندیکی خویناوی راسته قینه.

وهک چۆن له چیرۆکی «له گیتاودا» پاله وانه که ده سته ردار ی کاروانه که ده بیت، له م چیرۆکه شدا «مه لا هیدی» که یه کیتکه له هاوسه نگه ره کانی شیرۆ، کاتیک به چاوی خو ی ره فتاری درندانه ده بینیت، ئه و شانۆیه خویناوییه به جی ده هیلیت و چیدی قایل نابیت یاسای جه نگه ل جیبه جی بکات. ئینگلس ده لی: «هه موو میژوو ته نیا گوژانکاری به رده واه له سروشتی مرۆقایه تیدا، هه ر بۆیه ش سروشتی مرۆقایه تی ئه م قوناغ جیاوازه له قوناغیکی دی.» (۱۰) ده شیت (مه لا هیدی) یش له قوناغیکی ژیانیدا به و زورنایه ی تا ئیستاش شیرۆ پی

ده که نه وه به ره نگدانه وه ی ناستی بلندی رو شنبیری و خو ماندوو کردنی نووسه ری دووه می تیده گهن»، به مه رجیک وهک (فازیل که ریم ئه حمه د) ئه گه رچی سوودی له (جاک له ند ه و یه شار که مال) وه رگرتوه، به لام ئه وه ی ئه وان و توویانه، دووباره ی نه کردۆته وه وینه ی دووه می هیچ کامیان نییه، به لکو به ناوی بیرو ئه وان تووی بیرو خو ی پینگه یاندووه له یه کیتکه له که ره سه کانی ئه وان ته لاریکی تایبه ت به خو ی بلندی کردۆته وه، ئه مه ش نهک هه ر که موکووری نییه، به لکو ره نگدانه وه ی وریایی نووسه ره. وهک چۆن نووسه ریک ئه گه ر ئاگاداری ئه ده بی بیگانه بیت و سوود له ئه زمونه به بیت و ده وله مه ند ه کانی گه لان وه رگریت، به خالیکی گه ش بو ی تو مار ده کریت، هه رواش ئه گه ر وینه ی دووه می نووسه ریکی سه ر به نه ته وه که ی خو ی، یان هه ر نه ته وه یه کیی دی بیت، ئه مه یان نهک هه ر خالیکی گه ش نییه، به لکو ئه و نووسه ره رو لی تووتی ده بینیت و هیچی دی، راسته (یه شار که مال) کورده و به شتیکی گرنگیش له به ره مه کانی کراونه ته کوردی و کهم تا زور ره نگدانه وه ی خواست و تازاری نه ته وه ی کوردن، به لام هه ر به ره مه میکی ئه ده بی به زمانی هه ر نه ته وه یه ک بنووسریت، به مولکی ئه و نه ته وه یه داده نریت. ئه مه به چاوپوشین له وه ی هه ندیک له توندپه وانی کورد به ره مه کانی (یه شار که مال) به مولکی گه لی کورد له قه له م ده دن، یان هه ندیک له توندپه وانی دی که پیناسنامه ی - کوردستانی بوونی - لی وه رده گرنه وه، چونکه به کوردی نانوسییت (۸).

بلندی حه یده ری، محیه دین زه نگنه کوردن، به لام چونکه به عه ره بی ده نووسن، به ره مه کانیان حیسابی ئه ده بی عه ره بیان بو ده کریت.

(فازیل که ریم ئه حمه د) له م چیرۆکه یدا ره مزه کانی له جیتی شیوا ی خویناندا به کاره یناوه، به لام وای بو ده چم کات دال و هه لۆ یه یه که سه نگه ردا کو کردۆته وه، نیشانه ی نه پیکاره: «ئای ئه سپه شی ئیستا له کو تی؟... وه ره و با ره شه با لوولت نه داو دال و هه لۆ نه بنه میوانت.»، چونکه هه رچی ره فتاری ناشیرینه ده درتته پال دال، که شه یدا ی سه ره نوپلک و تامه زرۆی لاک ی نازه لی مرداره وه بووه، به لام هه لۆ بالداریکی نازاو جه ربه زه یه و دوستی به فرو دونو تاویره و ئه وی خو ی راوی نه کات نایخوات و ره مزیشه بو یاخیبوون و سه ربلندی و تا ده مریت گه ردنی که چ ناکات.

پیم وایه یه کیتکه له ئه رکه کانی ره خه گر، بنیاتانی پرده له نیوان نووسه رو خوینه ردا، له م روانگه یه وه ره خه گر ده بیت رووناک ی بخاته سه ر ئه و لایه نانه ی که نووسه ره ندیک جار بو خو یاراستن له راسته و خو یی و دروشم بازی به ته مومژ نابلووه یان ددات. چیرۆکی «ئه مرۆ زه ماوه ند ئه گین»

هه‌لده‌په‌ریت، هه‌لپه‌ری بیت، به‌لام گۆران به‌رده‌وامه، (فازیل که‌ریم نه‌حمه‌د) یش له‌م دیده‌وه مامه‌له له‌گه‌ل که‌سانی چیرۆکه‌که‌یدا ده‌کات و له‌ گۆراندا نیگاریان ده‌کیشیت.

یه‌کیک له‌ ئه‌رکه‌کانی ئایدیۆلۆژیا - ئه‌ده‌بیش ره‌نگدانه‌وه‌ی هونه‌ری ئایدیۆلۆژیا - پێشبینی کردنه، پۆل لاقارگ سه‌باره‌ت هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی مارکس له‌سه‌ر به‌لزاک ده‌لێت: «به‌لزاک ته‌نیا میژوو‌نووسی کوومه‌له‌که‌ی سه‌رده‌می خۆی نه‌بوو، به‌لکو خولقیته‌ری جوهره‌که‌سانیکی وا بوو که‌ خۆی پێشبینی کردبوون و له‌سه‌رده‌می لويس فیلیپ - دا خونچه‌ بوون و دوای کوچی دوایی خۆی له‌سه‌رده‌می ناپلیۆنی سییه‌مه‌دا گه‌شانه‌وه». له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ئافره‌تێکی وه‌ک دایکه‌که‌ی گۆرگی له‌ رووسیا‌دا نه‌بووه، ئه‌و دایکه‌ گۆرگی خولقاندوو‌یه‌تی، پێشبینیه‌کی زیره‌کانه‌ی خۆیه‌تی، له‌ هێرشه‌که‌ی سه‌ر پشت ناشانی‌شدا، ئه‌گه‌رچی که‌سانیکی زۆر له‌ ناخه‌وه هه‌ستیان به‌ شه‌رمه‌زاری کردوو، به‌لام که‌سیک نه‌بووه وه‌ک مه‌لا هیدی ره‌فتار بکات؛ که‌چی دوای ئه‌و کاره‌ساته‌ به‌ یه‌ک دوو سال زۆر که‌س هه‌لوێستی (مه‌لا هیدی) یان وه‌رگرت، ئه‌مه‌بیش بینیی و اقیعه‌ له‌ گۆراندا، ئه‌مه‌ش نوقلانه‌ لیدانی هۆشیارانیه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌رکی سه‌ره‌کی نووسه‌ره، که‌ وه‌ک ژنه‌ شاعیری گورجستانی مزیا گۆری ده‌لێت: «نووسه‌ر نابیت خه‌و به‌ مرۆفی نوێوه‌ ببینی، به‌لکو ده‌بیت بیه‌خولقیته‌ت.»

ئافره‌ت له‌م چیرۆکه‌دا رۆلێکی ئیجابی ده‌بینیت، له‌میس ئاماده‌ نییه‌ قه‌یسی دلداری به‌ به‌ر چاوییه‌وه بکوژریت، وه‌ک چۆن ژبانی له‌گه‌لدا هه‌لبژاردوو، بۆ مه‌رگیش لیتی جیا نابیته‌وه‌و پر به‌ گه‌رووی به‌ رووی جه‌للاده‌کاندا هاوار ده‌کات: «ئه‌بێ منیش له‌گه‌لیا بکوژن»، ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و رۆله‌ی پێویسته‌ ئافره‌ت بیه‌بینیت، وه‌ک عه‌بدوللا په‌شیو له‌ هۆنراوه‌ی «له‌گه‌لمابه‌» دا خه‌وی پێوه‌ بینیوه، نه‌ک ته‌نیا مرواریی فرمیسک هه‌لبوه‌ریتیت، وه‌ک «هه‌لو به‌گ» له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی داوا کردوو:

ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ پیتی به‌خشیت هه‌تیوی پیتی بلتی رۆله‌
له‌من - فرمیسکی - ویست باوکت له‌ تۆش داوا نه‌کا تۆله‌.

«گۆران»
«یه‌کیک له‌ ئه‌رکه‌کانی هونه‌ر، به‌خشینی خۆشی و چێژ و له‌زه‌ته‌ به‌ مرۆف، به‌لام پێویسته‌ ئه‌و له‌زه‌ته‌، له‌زه‌ته‌تیکی بیت خه‌لکی فیری ئه‌وه بکات جوانییان خۆش بویت و له‌ پیناویدا خه‌بات بکه‌ن.» (١١) ئه‌بیه‌قۆر هه‌موو ژبان له‌ له‌زه‌ته‌دا خه‌ست ده‌کاته‌وه‌و پیتی وایه‌ سه‌راپای ژبان گه‌رانه‌ به‌ دوای له‌زه‌ته‌دا، ئه‌حمه‌د سه‌ید عه‌لی به‌ره‌نجی و ره‌وف بیه‌گه‌رد و محمه‌د موکری، پێ بزانیان نه‌ زۆر جار له‌ ژێر چادری فه‌لسه‌فه‌که‌ی ئه‌بیه‌قۆردا خۆیان ده‌بیننه‌وه، نزار قه‌بانیش له‌ روانگه‌ی

ئه‌بیه‌قۆروه‌ سه‌ره‌نجی ئافره‌ت ده‌دات، فازیل له‌ «هه‌لاتن» و له‌ «ئه‌مرۆ زه‌ماوه‌ند ئه‌گێرن» دا، باس له‌ دلداری و زه‌ماوه‌ند ده‌کات و رازو نیازی نیوان دلداران ده‌رکینیت، به‌لام به‌بێ دا‌پران له‌ کیشه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی سه‌رده‌م، کیشه‌ی نیوان سه‌مه‌کاران و سه‌مه‌دیده‌کان، باس له‌ نیه‌ستمانیک ده‌کات مه‌حموود ده‌رویش و ته‌نی: دلداره‌کان تیییدا له‌ خاچ ده‌درین.

أری مدنا

تعلق عاشقها فوق اغصان الحدید*- قصیده بیروت -

فازیل داوا له‌ خۆینه‌ر ده‌کات، بۆ بنیاتنانی جیهانیکی خه‌بات بکات، تیییدا دلداری به‌ دلخوازی خۆی بگات و - فه‌رشێ ژێر پیتی ئاوریشمی گولاله‌ سووره‌ بیت - (١٢) نه‌ک له‌ خۆیناوی خۆیدا شه‌لال بکرت.

هه‌موو ئه‌نجامیک هۆی هه‌یه، به‌لام هۆ شتیکه‌و بیانوو شتیکی دی، ئه‌گه‌ر شازاده‌ نه‌مساییه‌که‌ش نه‌کوژرایه، به‌هۆی ئه‌و بوحرانه‌ مه‌زنه‌وه‌ که‌ سه‌رمایه‌داری جیهانی توشی هاتبوو، جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م هه‌ر به‌ریا ده‌بوو، به‌لام بیانووی هه‌لگیرسانی جه‌نگه‌که‌، خۆینی شازاده‌که‌ بوو.

- ملکه‌چکردن هه‌ر یه‌که‌مین جاری ئه‌سته‌مه‌، ئیتر ده‌بیته‌ شتیکی ئاسایی - نووسه‌ریش ده‌بیت بێ ده‌نگ نه‌بیت، مل نه‌وی نه‌کات، پێویسته‌ له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا هه‌لوێست بنوێتی، هه‌لوێستی دیپلۆماسیانه‌و به‌ پێچ و په‌نا، نا، هه‌لوێستی کار بر. نووسه‌ریش ده‌بیت وه‌لامی پرسه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی سه‌رده‌م بداته‌وه‌. وه‌لامی ئالۆز و ته‌مومژاری، نا، وه‌لامی راست و ره‌وان، روون و ئاشکرا. «ئه‌مرۆ زه‌ماوه‌ند ئه‌گێرن» هه‌لوێستی نووسه‌ره‌که‌یه‌تی سه‌باره‌ت ئه‌و په‌لاماره‌، مارکس ده‌لێت: «نووسه‌ری بۆرژوا، بۆیه‌ ده‌نووسیت پیتی بژی، به‌لام نووسه‌ری شوێرگیته‌ر ده‌شیت نووسینه‌کانی به‌ کوشتی بدن». «ئه‌مرۆ زه‌ماوه‌ند ئه‌گێرن» زله‌یه‌کی تونده‌ جه‌للاد راده‌چله‌کینیت، ده‌ست و په‌نجه‌یه‌کی به‌ ئاگایه‌ گوتی سه‌رچل باده‌دات، نووسینه‌یکه‌ خۆینه‌ر بییری بۆ ئه‌وه‌ ده‌چیت به‌ پیتی یاسای دارستان نووسه‌ره‌که‌ی به‌ کوشت بدات.

یه‌کیک له‌ پاله‌وانه‌کانی چیرۆکه‌که‌ (مام کاویس) ه که‌ پێشمه‌رگه‌یه‌کی دلێره‌و شه‌وی هێرشه‌که‌ برینداره‌و له‌ نه‌خۆشخانه‌که‌دا که‌وتوووه‌ وه‌ک برینداره‌کانی دی ده‌کوژریت، به‌سه‌ره‌تای مام کاویس و خه‌زانه‌که‌ی که‌ له‌سه‌ر ئه‌م سێ سال له‌ زینداندان بوون، چیرۆکیکی دیکه‌یه‌ له‌ناو چیرۆکه‌که‌دا، به‌لام دوور که‌وتنه‌وه‌ نییه‌ له‌ بابته‌ سه‌ره‌کییه‌که‌، به‌لکو له‌ رازه‌ی به‌ره‌و لوتکه‌ بردنی گیانی درامای چیرۆکه‌که‌دایه‌.

دۆستۆیفسکی له‌ (بیره‌وه‌رییه‌کانی مانی مردووان) دا ده‌لێت: «مرۆف ئه‌و زینده‌وه‌ریه‌ که‌ له‌ هه‌موو بارودۆخه‌که‌دا هه‌لده‌کات.» (فازیل) یش بروای به‌ توانای بێ سنووری مرۆف

پتەو «مروڧ گەر كۆل نەدات، ھىدى ھىدى ئەتوانى لەگەل سەختتەرىن ھەلومەرجى ئەم ژيانەدا خۆى رابھىنى.»

«گوندى پشت ئاشان سوتسكىكى برىندارەو خۆى لە كۆشى گەرمى قەندىل قايم كروو.» رۆسكىن دەلەت: «خۆر ئاوبون لە ئىنگلستان دواى ئەوھى تىرنەر وىنەى كىشا، گەلىك جوانتر و دلگىرتر دەھاتە بەرچا.» گوندى پشت ئاشان و دوندى قەندىل-ىش دواى چىرۆكى - ئەمرو... - جوانتر و بلندتر دىنە بەرچاوى خوتىنەر.

«سەردانى سەرۆك» چىرۆكىكى رىبالیستە بە ھەموو ماناى زاراوگە، بەلام رىبالیستىكى رووتوقوت و بى كەنار، نا، بەلكو رىبالیستىكى گالته جارىيانە، پىشتەر لە چىرۆكى كوردىدا ئەم جۆرە شىوازە ناو بەناو پىتى نووسراو، بەلام پىت داگرتن لەسەر گالته جارى بەو خەستىيەى سەردانى سەرۆك، لە خەرمانى چىرۆكى كوردىدا، ئەگەر نەلەيم نەبوو، ئەوا بەدلنىيايىيە دەلەيم شتىكى دەگمەنە.

«ئەگەر لاپەرەكانى زەويىيە بە يارەكەى شۆلۆخۆف، ھەندىك جار گالته و قۆشمەى پىتە ديار بىت، لەبەر ئەوھى گەلى روس لە كاتە ھەرە سەخت و ناھەموارەكانىشدا خۆشەويستىيە ژيان لەبىر ناكەن و دەست بەردارى قۆشمە نابن» (۱۳) ئەلەزى خۆشەويستى (ئاراگۆن) پىش لەوپەرى كارەساتەكاندا، لەبەردەمى ئاوتىنەكەيدا رادەوھەستاو قژە زەردە زىپىنەكەى شانە دەكرد، (فازىل) پىش لەم چىرۆكەيدا بەوپەرى قۆشمەو بەس لە مەزنىرىن كارەسات دەكات.

ھەردوو چىرۆكنووس مەم و خەزەندار بۆ پىشوازى كوردنى سەرۆك، يان راستتر خاوەن شكۆ، سەر و چىرۆكىيان نووسىو، بەلام خالى يەكسان لە نىوان ئەو دوو چىرۆكەو «سەردانى سەرۆك» دا مەگەر تەنبا ناونىشانى چىرۆكەكان بىت. لە سەرەتاي ھەفتاكاندا دلشاد مەربوانى بەراوردى لە نىوان ھەردوو چىرۆكەكەى مەم و خەزەنداردا كوردبو، بى ئەوھى ئەو كاتە دەركى بەو كەردىت، ئەدەبى بەراوردكارى تەرخانە بۆ بەراوردكردنى بەرھەمى دوو نووسەرى سەرە دوو نەتەوھى جىاواز، كە يەككىيان لە ژىر كارىگەرئىتى ئەوھى دىكەياندا بىت، يان كارىگەرئىتى بەرھەمى ئەدەبى نەتەوھىك لەسەر ئەدەبى نەتەوھىكەى دى. يان كارىگەرئىتى ئەدەبى نەتەوھىك لەسەر نووسەرىكى سەر بە نەتەوھىكەى دى... تاد.

وھك وتم: «سەردانى سەرۆك» چىرۆكىكى رىبالیستىيە گالته جارىيانە، ھەر بۆبە خوتىنەر بە سانايى لە مەبەستى نووسەر تىدەگات و پىتەستى بە خۆماندوو كەردن نىيە، دوورە لە رەمزو تەمومزەو، جارىك نووسەر خۆى چىرۆكەكە لە رىي مەنەلۆژى ناراستەوخۆو دەگىرئىتەو، جارىكى دى سەرۆك دىسان ھەر

بەشىوھىكەى مەنەلۆگى ناراستەوخۆ نەپىنىيەكانى خۆى دەركىتتە. لەمەنەلۆگى ناراستەوخۆدا بەپىچەوانەى راستەخۆو، رستەكان پىر مانان و زنجىرەى سروشتىيە خۆيان پاراستوو نووسەر خوتىنەر لەبەرچا دەگرتت، راستە نووسەر مەلى بىرى لە چلى ئەم بابەتەو، بۆ چلى ئەو بابەت دەفرتت، بەلام مەسەلە سەرەكىيەكە بەجى ناھىلەتت، نووسەر بۆ گىرئەوھى چىرۆكەكەى ئەم تەكنىكەى ھەلپژاردو، لە خۆرا نەبوو، بەلكو بە ھوشيارىيەو پەناى بردۆتە بەر ئەم تەكنىكەو زىرەكانە لىي سوودمەند بوو. بۆ نىشاندانى ناخى دەروون و جۆرى بىر كەردنەوھو خولىاو ئاوات و ئارەزوو راستەقىنەكانى كەسىك، چ تەكنىكەى ئەوھى مەنەلۆگ راستىيەكان دەركىتت. پالەوانەكە، كە بە تەنبا لە ناخى خۆيەو دەدوتت، لاپەرە شاراوھەكانى دەروونى بى ترس و شەرم و سلەمىنەو دەخاتە روو.

چىرۆكەكە رەمى تىدا نىيە، تا لىك بدرىتەو، لايەنى تارىك و نووتەكى تىدا نىيە، تا پىرۆكتورى تى بگىرتت، لىنن و تەنى: «كىك نىيە بۆ كەمىيەتى، نانە بۆ كرىكاران و جوتىاران» بەشىوھىكەى راستەوخۆ بە زمانىكى رەوان و راستگۆ باس لە ناخى دەروون و رەفتار و رابردوى سەرۆكىك دەكات، دەگۆنجىت سەرۆكى ھەر ولاتىكى دواكەوتو بىت، بەلام نووسەر بە راشكاوى بەشىك لە خەسلەتە تايەتەيەكانى دىكتاتورەكەى عىراق دەخاتە روو. فازىل باس لە بارى سىياسى و كۆمەلەيەتى ولاتىك دەكات و ناخى دەروونى كارىدەستە كارتنىيەكانى ولاتىك دەردەخات، كە تىدا كەسى گونجاو، بىجگە لە شوتنى شىاوى خۆى، دەشىت لە ھەر شوتنىكى دىكەدا بىت. باس لە ولاتىك دەكات، (موزەفەر نەواب) چاكى پىكاو كە وتووتت: «أوطن هذا أم مبعى؟».

يەككە لە تايەتەندىيەكانى (سەردانى سەرۆك) زمانى نووسىنەكەيەتى، نووسەر ھەندىك وشەو زاراوھى تىدا جى كەردۆتەو، كە پىشتەر لە چىرۆكى كوردىدا بەو زەقىيە بەكار نەھىتران، وھك: گەوادى سىياسى، يا دەسپەرى سىياسى، كە دوور نىبە خوتىنەرى كورد ئەم زاراوانە بەلایەو شتىكى نەگونجاو بىت و وھك «ئاسكىكى سرك لە سىبەرەكەيشيان سل بىكەتەو». بەلای مەنو نووسەرى دەست رەنگىن دەتوانىت بۆ دزوتىرىن وشە، جىگە شىاوى خۆى بدۆزىتەو. ئەم جۆرە وشانە بەدەگمەنە لە ئەدەبى كوردىدا مامەلەيان لەگەلدا كراو، مەگەر جاروبار رەفىق سابىرو عەبدوللا پەشىو (۱۴) بە توورەيەو، بەلام راستگۆيانە رى شىعربىيان لە سنگى بۆرژواو داگىرەرانى كوردستان چەقاندىت.

لە ئەدەبى عەرەبىشدا (موزەفەر نەواب) يەككە لەو شاعىرانەى بەشىوھىكەى راستەوخۆ، بەلام بەوپەرى داھىنانەو

جنیوی ئەدەبی بەرەو رووی سەرکردە عەرەبەکان دەکاتەوێه که پڕ به پیتستانه:

القدس عروس عربتکم
فلماذا ادخلتم کل زناة اللیل الی حجرتها؟
وسحبتکم کل خناجرکم و تنافختم شرفا
وصرختم فیها ان تسکت صونا للعرض
فما اشرفکم
اولاد القحبة هل تسکت مغتصبة!*

«وتربیات لیلیة»

خوێنەر هه‌مووی ئەم جوێه ئەدەبهی پێ قووت ناچیت، به‌لام «نوسەر: ناییت وه‌ک ناتورالیسته‌کان له واقیعدا بتوێتیه‌وه، یان وه‌ک (مۆدێرنیسته‌کان) خوێ له واقیع دووره پەریز بگریت، ده‌بیت له سه‌روو واقیعه‌وه بێت و ببیتنه سه‌روه‌ری واقیع،» (١٥) هه‌میشه له پیش خوێنەریشه‌وه بێت.

زۆرجار نووسه‌ری بۆرژوا وه‌ک گه‌نجیکی سه‌رچل، له خانه‌واده‌که‌ی خوێ یاخی ده‌بیت و ره‌خه له بۆرژواکان ده‌گری، به‌لام زۆری پێ ناچیت بۆ ئامیزی خانه‌واده‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه. ئەو جوێه نووسه‌رانه بێ ئەوه‌ی نه‌خشه‌یان بۆ کیشا بێت، دژی دیاره دزیوه‌کان قسه ده‌که‌ن، یان ده‌کرێنه قۆچه‌قانی به‌دهست مندالی ئەم بالی بۆرژواوه‌و به‌ردیان بۆ مالی ئەو بالی بۆرژوا پێ ده‌هاوێژیت، فازیله‌و جوێه نووسه‌رانه نییه، به‌لکو میسبیل بیستۆر وته‌نی: بۆیه‌ ده‌نووسیت، بره‌ری پشت به‌ ژبانی بدات و یه‌کیکه له‌وانه‌ی وه‌ک ئینگلس و توویه‌تی: هه‌ر که ویستی بێته قسه، هیچ حزبیکی، له هیچ ولاتیکی ناتوانیت بیده‌نگی بکات. له چاوپێکه‌وتنیکیدا (عه‌بدولوه‌هاب به‌یاتی) وتیوی «من له هیچ ئەدییک دلتیا نیم، ئەوی نیستا خاوه‌نی هه‌لوێستی شوێشگێرانه‌یه، چه‌ند سالیکی دیکه‌ کۆیله‌ی فلان رژیمه.» ئەوی (به‌یاتی) وتویه‌تی یاسا نییه و بۆ هه‌موو ئەدییک راست نییه، میژووی ئەدەبی گه‌لان و گه‌لی کوردیش پره له نمونه‌ی نووسه‌ر و شاعیری شوێشگێر، له‌و چه‌شنه‌ی هیچ سته‌م و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تایبه‌تی سه‌ری پێ نه‌وی نه‌کردوون.

گابریل گارسیا مارکیز له هه‌ردوو رۆمانی (پایزی په‌تربارک) و (که‌س نییه کۆلۆنیل نامه‌ی له‌گه‌لدا بگۆرێته‌وه) دا، باس له ژبان و ره‌فتار و ده‌روونی سەرکرده‌کانی ولاتانی ئەمه‌ریکای لاتین ده‌کات و له هه‌مان کاتدا به‌ پشووێه‌کی درێژو به‌ تیکه‌ل کردنی باه‌تی ئەفسووناوییه‌وه، به‌سه‌رهاته تراژیدییه‌کانی گه‌لانی ئەمه‌ریکای لاتین ده‌گێرێته‌وه، ئەگه‌رچی «سه‌ردانی سه‌رۆک» به‌ شیوازیکی جیاواز له شیوازی مارکیز نووسراوه‌و کورته‌ چیرۆکه‌ نه‌ک رۆمان، به‌لام مارکیز کورته‌ چیرۆکیشی له هه‌مان باه‌تدا نووسیوه‌و له‌سه‌رحه‌می ئەو به‌ره‌مانه‌یدا که باس له دیکتاتۆره‌کان ده‌کات، رووناکی ده‌خاته سه‌ر بچووکتین

لایه‌نی ژبان و نووته‌کتین کونجی ده‌روونی نه‌خۆشی سه‌رکرده تیرۆریسته‌کان. ئالیره‌وه مه‌سه‌له‌ی ده‌ستنیشانکردنی کاربگه‌رتیی مارکیز له‌سه‌ر فازیله‌ سه‌ر هه‌لده‌دات، ئەگه‌رچی کاربگه‌رتیییه‌که به‌و زه‌قییه‌ش نه‌بیت، چونکه (فازیله) یه‌ش ئەوه‌نده‌ی کورته‌ چیرۆک مه‌ودا بدات تایبه‌تمه‌ندییه‌ ده‌روونی و ده‌ره‌کییه‌کانی دیکتاتۆره‌ تیرۆریست و سادیسته‌که‌ی به‌غدای خستۆته‌پروو.

دیترۆف ده‌لیت: «بۆرژوا‌ی شوێشگێر له سه‌رده‌می خویدا ده‌ستی دایه‌ خه‌باتیکی سه‌خت له پیناوی مه‌سه‌له‌ی چینه‌که‌یدا و هه‌موو شیوازیکی بۆ مه‌به‌ستی خوێ به‌کاره‌ینا، که یه‌کیکیان ئەده‌ب بوو، چی وای کرد پاشماوه‌ی سوارچاکی ببیته هه‌وینی پیکه‌نین؟ دۆنکیشووی سیرفانتس.

دۆنکیشووت به‌هێزترین چه‌ک بوو به‌ ده‌ستی بۆرژواوه له خه‌باتیدا دژی فیودالیزم و نۆرستۆکراتیزم. پڕۆلیتاریای شوێشگێریش لایه‌نی که‌م پیتوستی به‌ سیرفانتسیکی بچووکی قۆشمه‌چی هه‌یه، که بتوانیت ئەو چه‌که‌ی بداته ده‌ست.» (١٦) چیرۆکی سه‌ردانی سه‌رۆکیسه هه‌لوێکه‌ بۆ به‌دناو کردن و ریسواکردنی دۆنکیشووته‌ هاوچه‌رخه‌که‌ی به‌غدا، له‌وه ده‌چیت به‌راورد کردنی ئەم کورته‌ چیرۆکه‌و ئەو شاکاره‌ شتیکی نه‌گونجاو بیت، به‌لام (فازیله) یه‌ش ده‌یه‌وی هه‌مان رۆل بۆ چینه‌که‌ی خوێ ببینیت.

فازیله‌ هه‌ندیکی جار ناوی بێگانه‌و نامۆ وه‌ک: پینگال و سه‌هۆ، له‌ چیرۆکه‌کانیدا ده‌ده‌که‌ون، که باه‌تی چیرۆکه‌کان ناچاری ده‌که‌ن هانا‌یان بۆ بیات، نه‌ک وه‌ک هه‌ندیکی کۆلکه‌ نووسه‌ر که پینان وایه، تا وشه‌ی نامۆ زیاتر به‌کاربه‌ین، فراوانیی رۆشنییری خۆیان ده‌سه‌لمین، هه‌مزاتۆف پینی وایه، نووسه‌ر، قاچاخچی نییه، شتومه‌که‌کانی تا له‌ دوورتره‌وه به‌ینیت، قازانجی زۆتری لێ بکات، ئەمه‌ بۆ نووسه‌ر به‌ زبان ده‌گه‌رێته‌وه، بۆیه‌ نووسه‌ری ره‌سه‌ن تا بۆی بگریت خوێ له وشه‌ی نامۆ به‌ دوور ده‌گریت.

چیرۆکی «ئه‌فسانه‌ی گه‌رانه‌وه» باس له‌ جوێه پتوه‌ندییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ده‌کات، ئەگه‌ر نه‌لیم به‌ ته‌واوی هه‌لوه‌شاه‌ته‌وه‌و جیگه‌ی بۆ پتوه‌ندییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی پیتشکه‌وتوو تر چۆل کردوو، ئەوا به‌ دلتیا‌یه‌وه ده‌لیم له‌ گیانه‌لادایه. باه‌تی چیرۆکه‌که‌ باسی کیشه‌ی نێوان جووتیارانی گونیدیکی کوردستان ده‌کات، که له سه‌ریستانیک لیتان ده‌بیته شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه، پال‌ه‌وانی چیرۆکه‌که‌ هه‌ست ده‌کا سووکایه‌تی پیتکراوه، سه‌ری خوێ هه‌لده‌گریت و وه‌ک به‌ ناوینشانی چیرۆکه‌که‌وه دیاره هه‌رگیز ناگه‌رێته‌وه، ده‌شیت به‌سه‌رهاتی چیرۆکه‌که‌ رووی دابیت، به‌لام ناخۆ هه‌موو رووداویکی ده‌کریته هه‌وینی

چیرۆکی سەرکەوتوو؟ سەرپای چیرۆکە که له دەوری کەسێک دەسووڕیتەوه که له گەڵ روو بەروو بوونەوهی یەکه مین کۆسپیدا وره بەر دەدات و گۆرەپانە که بۆ ناحەزەکانی چۆل دەکات.

«لای فۆکنەر چیرۆک واقیعیکی ئەفسانەیی پر مانا بەخۆیەوه دەگریت و هەر رووداوێک واتایەکی تایبەتی دەبەخشیت و میوی رووداو خۆی له دالیتی ئەفسانەوه دەتالینیت.» (١٧) ئەفسانەیی گەڕانەوه، لهوه ناچیت رەمزو ئەفسانەیی تیدا بەکارهێنرابیت، نەک هەر ئەمە، وەک ئاشکرایە که کۆمەڵگەیی فیودالیدا، ناکۆکی سەرکەیی له نیوان جووتیاران و خاوەن زەوی و زارەکاندا یەوه ئەو دوو چینه هەردوو جەمسەری کۆمەڵگەیی فیودالی پیکدەهینن. ئەگەر نووسەر لەم قۆناغەدا که پێوهندییەکانی بەرهمهینانی سەرمایه داری بەسەر کۆمەڵگەیی کوردەواریدا سەرورە، پالەوانەکەیی جووتیارێکی شۆرشگێڕیش بیت، هەر پالەوانێکی ئیجابی نابیت، پالەوانی ئیجابی له قۆناغی سەرمایه داریدا، کرێکاریکی کۆمۆنیستە. ئەگەرچی پالەوانی ئەم چیرۆکە جووتیارێکی بەزیوه کیشەکەشی له گەڵ دوژمنە چینه تیبەکەیی خۆی، وانا خاوەن مولکدا نییە.

جیهانی ناماقوولی کافکا. لەسەر کەرتکردنی واقیعی راوهستاوه و کافکا پالەوانەکانی له هەموو بەرپەرچدانەوه یەکی سروشتی به دوور دەگریت، هەردوو پالەوانی «مەسەلەکە» و «تەلار» له زۆر بواردا له کەسانی ئاسایی دەچن، تەنیا له یەک شتدا نەبیت، کاردانەوه یان، له کاردانەوهی خەلکی ئاسایی ناچیت، مەژۆتیکی بی دەسەلاتن له جیهانیکی ناماقوولدا. (١٨) پالەوانی ئەفسانەیی گەڕانەوه یەکیک له سەرکەبترین سیماکانی پالەوانەکانی کافکای پێوه دیاره، ئەویش بێ دەسەلاتی و ملکهچ کردنه بۆ واقیعی، بەلام کوری پالەوانەکە دوچار هەلوێستی باوکی رەت دەکاتەوه و له چاوهروانی کردنیکی بێ هوودەدا ناژی.

وەک چۆن چیرۆکنووس دەتوانیت بەشیک له بیروپراکانی خۆی له ریتی پالەوانە سەرکەبێههوه، دەرپڕیت، هەر وایش دەتوانیت له ریتی رەتکردنەوهی بیرو رەفتاری پالەوانەکە یەوه هەمان کار مەیسەر بکات، هەر وها دەتوانیت ئەوهی دەپهویت له ریتی پالەوانیکەوه، که له چیرۆکەدا پانتاییهکی کەمی داگیر کردبیت، دەری بپڕیت، ئەگەرچی تەواوی جیهانبینی نووسەر له ریتی ئەم یان ئەو پالەوانەوه خۆی بەدەستهوه نادات و کاره ئەدەببیه که به هەموو لایەن و دووری و رووداو و رەفتار و ناخی پالەوانەکانییهوه ئەو سەرەنجامه بەدەستهوه دەدات، که چیرۆکنووس دەپهویت و ئەو جیهانه وینه دەکشیت که نووسەر رەتی دەکاتەوه، یان هەولێ بنیاتنانی دەدات.

نیکیتین دەلیت: «دەوله مەندیتی گەلی کورد له فۆلکلۆردا بۆ بلابوونەوهی فراوانی نەخویندەواری له نیوانیدا دەگەریتەوه.»

(١٩) ژنی پالەوانی چیرۆکە که وەک ئافره تیبکی نەخویندەوار که له سەر زەمینەیی فۆلکلۆر راوهستاوه «فیکری ئایینیش داوای لیدەکات به تیرامانەوه سەرنجی جیهان بدات و نەبزویت و مل بۆ فەرمانی خوا که چ بکات،» (٢٠)

ناتوانیت لهو جیهانه خەیاڵاوییه رزگار ببیت و یەک هەنگاو بۆ پێشهوه هەلناهییت، نووسەر باس له واقیعیکی دەکات که نه دهکرا رۆلێکی لهوه گرنگتر بداته ئەو ئافره تەیی ئەفسانەو ئایین و چیرۆکی گوی ئاگردان سەرپای بیریان داگیر کردوو، تەنیا ئەوه لهو ئافره تە چاوهری دەکریت، دەست بەر داری مندالەکانی نەبیت و له نامیژی خۆی بی بهشیان نەکات.

(کرۆچه) رەخنەگری ناوداری ئیتالیایی پیتی وایه: «دوا توانای رەخنەیی ئەدەبی بۆ لابردنی دیوارەکان له نیوان نووسەر و بەرهمهکەیی و خوینەردا تەرخانه.» (٢١) راسته ئەمە یەکیکە له ئەرکەکانی رەخنەیی ئەدەبی، بەلام تەواوی ئەرکەکانی نییە. پێم وایه ئەفسانەیی گەڕانەوه هیچ دیوارێکی له نیوان خۆی و نووسەر و خوینەردا هەلنەچنبوه یەکیکە لهو چیرۆکانە که وەک هونەری چیرۆک نووسین زۆریه مەرجهکانی چیرۆکی سەرکەوتوو تیدا یه و له گەڵ ئەوهیشدا خوینەر له کرۆکی چیرۆکە تیدەگات، ئەمەش لایەنیکی گەشی بەرهمهکە یه.

ئەگەر بیکیت له «له چاوهروانی گۆدۆدا» هەموو دەرگاکی رزگار بوون له بەردەم مەژۆندا دادەخات و له بازنیهکی داخراودا بەندی دەکات و ئالای سپیی چاوهروانی کردنیکی بێ هوودەو ملکهچکردنی دەداتە دەست، ئەوا له «مالۆن دەمریت» دا بیزارانەتر له سەر زاری پالەوانەکەیی بەشیک له بیرو خۆی دەخاته روو: «نەخیر بەختیار نیم، هیوادارم هەرگیز کۆتایی بەشەو نەیهت و رۆژ نەبیتەوهو خەلکی نەلین: ژبان بەردەوامه و پێوسته لیتی سوودمەندی، به هەر حال گرنگ نییە له دایک بم یان نه، بژیم یان نه، گیانبدەم...»، بەلام نازم حیکمەت دەلیت: «هاوریم ژبان شتیکی جوانه.» - ئەم وتە یه گەورەتر و بەرینتر دەبیت، ئەگەر ئەوه بزانی که نازم حیکمەت چوار یەکیکی ژبانی له زینداندا بەسەر بردوو- هەر بۆیه داوای له محەمەدی کوری کردوو له جیهاندا وەک کرێچی نا، بەلکو وەک کەسێک که له مالی باوکیدا بیت رەفتار بکات. (٢٢) (فازیل) ییش بە پێچهوانەیی بیکیت و به شوین هەنگاوی نازمدا، کوری پالەوانەکە له بازنی دۆزخی چاوهروانی کردنیکی بێ هوودەدا ناهێلێتەوه و له قاوگی بیرو گەڕانەوهی گۆدۆی باوکیدا قەتییسی ناکات، بەلکو رۆلێکی وای بێ دەبەخشیت که له ژباندای خۆی به خاوەن مال بزانی و بیرو له داهاتوویهکی رووناک بکاتەوه و هەنگاو بداتە وتەکانی.

ئایا هەموو هەلاتنیک لاوازییه؟ هەموو خۆ کوشتنیک وره بەردان و ترسنۆکییه؟ هەلاتنی بریخت و ئانا سیگەر ز له

ئەلمانیا و مزەفەر ئەواب و سەعدى يوسىف لە عىراق و
حەسەنى قزىلجى و جگەر خويىن لە كوردستان، لە لاوازىيانەو
بوو؟ ئەو ئافەرەتەى ماوہ نادات سەربازى لەشكرى داگىركەر
پەلامارى بەدەن و خۆى دەكوژىت ترسنۆكە؟ فاتىح كە لە زانكۆى
سلىمانىدا دواى ئەوہى پىاوانى رزىمى داىبە بەر رىژنەى گوللە،
خۆشى كوشت، ترسنۆك بوو، يا قارەمانىكى راستەقىنە؟
هەلۆتسى رەشەى برا خاسى پالەوانى ئەفسانەى گەرانەوہ،
ئەگەرچى پىانوى خۆشى ھەيە، بەلام لەو ھەلۆتستانە نىيە،
رەشەى برا خاس، نازم حىكمەت نەبوو، بەلام واقىع لە
گۆرانىدا كورپىكى لەو جۆرەى پى بەخشىوہ كە نازم ھەولى
پەرورە كىردنى داوہ، ئەمەيش نە رىكەوتەو نە زادەى
خەيالپىكى نەخۆشەو نە گەشىنبىيەكى ساويلكانە.

نووسەر توانىبوہتى سەركەوتوانە بە ناخى پالەوانەكانىدا-
بەتايىبەتى ئافەرەتەكە- شۆر بىيەتەوہو تەواوى جىھانبنىنى ئەو
ئافەرەتە بخاتەرپوو، بەلام پاژنەى ئاشىلى چىرۆكەكە ئەوہى،
نووسەر ھەندىك وىنەى شىعەرى و بىرورپاى واى لەسەر زارى ئەو
ئافەرەتە نەخۆپىندەوارە دەرپىوہ كە چاوەرتى ئەوہى لى ناكرىت و
بە زەقى ديارە ئەو وىنە شىعەرى و بىرورپاىانە قسەى نووسەرن،
نەك ئافەرەتپىكى نەخۆپىندەوار: «تاكەى تاراى نەپىتى و ترس لە
خۆت دەئالپىنى و سۆزو خۆشەووستى دەخنكىنى؟ تۆ دەتويست
ھىزو لەشكرى شەوہزەنگ بتارىنى، ھەموو ھەرزەكانى سالى
بەكەينە بەھار...».

گۆرگى دەلپت: «جارىك چىرۆكى- گام- بۆ تۆلستوى
دەخۆپىندەوہ، سەبارەت بەوہى كە شارەزاي وازى كردم بە وشە،
ستايشى كردم، بەلام پاشان وتى: تۆ وشەكان بە چاكى لە
جىگەى خۆياندا بەكار ناھىنى، ھەموو جووتىيارەكانت زىرەكانە
قسە دەكەن.» (۲۳)

ئەگەرچى چىرۆكى «ئەفسانەى گەرانەوہ» و چىرۆكى «ياساى
كارگەى تەنەكە» باس لە دوو قوناعى كۆمەلايەتى جىاواز
دەكەن، بەلام مەسەلەى نامۆ بوون لە ھەردوو كىياندا رەنگى
داوہتەوہ. رەشەى برا خاس لە كۆمەلگەيەكى فىوداليدا، خۆى
تاك و تەنيا دپتە بەرچاوو نامۆ بوون ھەرەسى پى دەھىنپت و
سەرى خۆى ھەلدەگرت، «مەلا جافر» يش لە كۆمەلگەيەكى
گەشەسەندوى سەرمایەدارىدا، جگە لە دوورە ولاتى، كاتپىك
وہك كرىكارپىك خۆى لە كارگەيەكى مەزندا بەرامبەر نامپەرەكان
دەبىنپتەوہ، ھەستى نامۆ بوون داى دەگرت. كە كرىكار لەبەر
دپژەدان بە ژيانى و دوور لە خواست و ئارەزووى خۆى و بەھۆى
دابەشكردنى كارەوہ، ناچار دەكرپت بپتە نامپىرپىكى گچكە لە
كارگەيەكى زەبەللاخدا، كە كالاىەك بەرھەم دەھىنپت و خۆى
ناپتە خواوہنى، كە ھەول دەدەن لە مرۆفەوہ بىكەن بە شتىكى

بى ھەست، وەك ھەر شتومەكىكى دىكە، كە توندوتىژى فشارى
كار، ئەوہندە وەك لەش شەكەتى دەكەن و وەك دەروون نازارى
دەدەن، دەشىت ھەندىك جار وەك مۆرسۆى پالەوانى نامۆى
كامۆ بەرامبەر خۆشەووستەكەشى بپزارانە رەفتار بكات.

«راستە شانۆنامەى لە چاوەرپوانى گۆدۆدا، رەنگدانەوہى
ژيانى مرۆفەو باس لە دياردەى دامالپن و نامۆبوون و بوونە
شتومەكى مرۆف دەكات، بەلام پىكىت تەنيا لايەنىكى واقىع
دەبىنپت و رەخەى لى ناگرت و رەتى ناكاتەوہ لى تپەر
ناكات و وەك نامۆيەك باس لە نامۆ بوون دەكات» (۲۴)، بەلام
مەلا جافر پالەوانى «ياساى كارگەى تەنەكە» لە دىدىكى
جىاوازەوہ بە ھۆشيارىيەوہ لە نامۆبوون دەروانپت. مەلا جافر
لايەنى كەم دووجار دووجارى نامۆبوون بوو، جارىك بەھۆى
دوورە ولاتپىيەوہ، جارىكى دى وەك ھەر كرىكارپىكى دى لە
كۆمەلگەى سەرمایەدارىدا، بەلام نەھاتوہ قارىووسى بىرى
تەسكى نەتەوايەتى بلاوبكاتەوہ، ئەوہندەش بپزار نەبووہ كە
بلىت: «ئەوى بە خاكى ولاتەكەمەوہ دەمبەستپتەوہ تەنيا
پىلاوہكەمە.» مەلا جافر لە - ولات-كەى - خۆى- شىدا
ھەستى بە نامۆبوون كردوہو كوئىخايەتى رەتكردۆتەوہ ناچار
كراوہ جىبى بەپىلپت، بۆ بە لەو تپروانپنەوہ كە كرىكاران
ولاتپان نپى دەشىت وەك برىخت بە تورەپىيەوہ بلىت:
«ولاتپىك دەگۆرم بە ولاتپىكى دى، وەك چۆن پىلاوئىك دەگۆرم
بە پىلاوئىكى دى.»

فازىل لە كارگەيەكى ولاتپىكى سەرمایەدارى پەرەسەندوودا،
سەرەراى كرىكارانى ولاتەكە خۆى، كرىكارانى سەر بە چەندىن
نەتەوہى جىاوازی كۆكردۆتەوہو پىوہندىيەكى
ئەنتەرناسىونالىستانەى لەنىوانىندا ھىناوہتە كايەوہ، كە ئەمە
مەرجپىكى بناغەيى سەركەوتنى مەسەلەى پرۆلپتارىيا، ئەم
كارەشى ھونەرماندانە ئەنجام داوہو ئاگادارى لەوہ بوو چىرۆك
دەنووسپت و پرۆگرام بۆ پارپىك دانارپىت.

نووسەرپىكى زايونى دەلپت: «كە نان لە نانەوايەك دەكرم،
ھىچ مەبەستم نپى شەرەزاي مپژووى ژيانى نانەواكە بم، كە
بەرھەمپىكى ئەدەبىش دەخۆنمەوہ، ئەوى بەلامەوہ گرنە نەپت
مپژووى ژيانى نووسەرەكەيەتى.» بەلاى مەنەو مپژووى ژيانى
نووسەرىش گرنىيەكى زۆرى ھەيە، چونكە شتىكى ئاسايىيە
ژيانى نووسەر لە بەرھەمەكانىدا رەنگ بداتەوہ، (دىكنز)
بەسەرھاتى ژيانى خپزانەكەى بەتايىبەتى خۆى و باوكى لە
زۆرىيە بەرھەمەكانىدا وەك ئەستپرە دەدەرەوشپتەوہ، كە باس لە
ژيانى مندالپىكى پشتگوئى خراو دەكات، مندالپىك ھەر لە
سەرەتاوہ ناچار بوو پىت كار بكات، ئەمە رەنگدانەوہى ژيانى
خۆيەتى، چونكە (دىكنز) ھەر لە مندالپىيەوہ لە كارگەى
(وارپن)دا خەرىكى پىلاو بۆباخ كردن بوو، كە باس لە ژيانى

ناو بهندیخانه دهکات، به ئاشکرا له ژیر کاربگه ریتیبه ئه وه دایه، که باوکی له بهر قهرزاری دوو چاری زیندان بووه، (دهیفسید کاپهرفیلد) و چیرۆکی دوو شارو ئومیده گه وه کان و (ئولیفهر تویست)، ئه زموونی ژبانی تالی خیزانه کهی (دیکنز) یان پیتوه دیاره (۲۵).

چیرۆکی «یاسا...» یش به شیک له به سه رهاتی نو سه ره کهی پیتوه دیاره، مه لا جافری پاله وانی چیرۆکه که پاش چهند سالتیک پیتشمه رگایه تی، ناچار بووه روو بکاته هه ندران و له وێ بیته کرێکار، کاتیک خۆی به رامبه ر ئامیره زه به للاحه کان ده بیینیته وه، دین و ده چن و ده سوورینه وه، بیبری ده فریت بۆ ئه کاته ی پیتشمه رگه بووه کوپته ری لێ پهیدا بووه، ئه کاته پیتشمه رگه چهند له ئاستی کوپته ردا بی ده سه لات بووه، ئیستاش کرێکار به هه مان شپوه له به رده م ئامیره کاند، بۆرژواکان تا بۆیان بکریت نه ک هه ر ده یانه ویت بچووک و بی توانای بکه ن، به لکو ده یانه ویت بیخه نه ژیر کوئترۆلی ئامیره کانه وه بیکه نه به شیک بی هه ست له ئامیره کان. نه ک هه ر سه راپای چیرۆکه که ژبانه نامه ی نو سه ره کهی پیتوه دیاره، به لکو پاله وانه که شی که ناوی مه لا جافری بۆ هه لبژاردوه، ئه مه ش ده به مه وه بۆ ئه وه ی که نو سه ری چیرۆکه که له پیتشمه رگایه تیدا به ماموستا جه عفه ر ناسرابوو. میژووی ژبانی نو سه ر له به ر مه سه له به کی دیکه بیه هه ر گرنه گه، ئه ویش ئه وه یه: نو سه ری واش هه یه له ژبانی رۆژانه ی خۆیدا، مرۆقتیکه توند ده ستی به کلاوه کهیدا گرتوه، که چی پاله وانه کانی ئه وه نده شوپشگێرن، گیشاراش به توژی پێیندا ناگات.

پیش فازیل زۆر چیرۆکنووسی کوردی دی باسیان له ژبانی کرێکاران کردوه، به للام که میان ئاوا له نزیکه وه هه ستیان به ئازاریان کردوه، به تایبه تی کرێکاری به مانا هاوچه رخه که ی، وانا پرۆلیتاریا، ئه مه ش دیسان ده گه ریته وه بۆ ئه وه ی، نو سه ره که وه ک هه ر پرۆلیتاریکی دی خۆی کاری کردوه وه له سه روو ئه مه شه وه فازیل ته نیا له رووی ئایدیۆلۆژییه وه بۆ پرۆلیتاریا ناکرۆزیته وه، به لکو خۆی یه کیکه له وان و خه می گه وه ی ئه و چینه ی به کوژ داداوه.

مه لا جافر که وه ک «شوپن» دوو چاری نامۆ بوون بووه، به پیتی ویستی خۆی دووره - ولاتی - هه لنه بژاردوه، به لکو له - نیشتمان - هکه ی خۆیدا هه لی مانه وه ی به ده سه ته وه نه ماوه، به للام وه ک پاله وانه کانی چیرۆکنو سه به سه سییه کان مل بۆ بارودۆخه سه خت و دژواره که که چ ناکات و له و دووره پشه وه درێژه به یاخیبوون و به ره نگار بووه نه وه ده دات و دوورکه وتنه وه ی له (نیشتمان) هکه ی نایته هۆی دا برینی له رابردووی. فازیل - مه لا جافر - که ده نووسیت، هه ر نووسینه کانی شپوه یه که له شپوه کانی به گژدا چوونه وه، چونکه هه ولی بیده نگ کردنی

ده دریت. که سیاسه ت وه ک هه ورێکی ته نک به ئاسمانی چیرۆکه کانی (فازیل) وه دیاره، ئه مه بۆ ئه وه ده گه ریته وه، له و راستییه تیکه یشتوه: «چاره نووسی هه یچ که سیک له رووداو و لایه نه سیاسییه کان به دوور نییه.» سه ره رای ئه وه ی ئه م خۆی له نزیکه وه نه ک هه ر ئاشنای کیشه و رووداو و لایه نه سیاسییه کان بووه، به لکو له هه ناوی مه سه له سیاسییه کانه وه، وه ک نو سه ریک سه ری هه لداوه یه کیکه له قوربانیه کانی ده ستی سیاسه ت.

ستاندال پیتی وایه «نووسین له سه ر خه لکی فه ره نسا، بی ئه وه ی وایان لێ بکه یه ت باس له سیاسه ت بکه ن، لێ سه ندنه وه ی پیناسنامه ی فه ره نسایی بوونیا نه» (شه مران یاسری) یش ده لیت: «سیاسه ت مه زه ی عیراقییه کانه» ده شیت سیاسه ت له ژبانی خه لکی کوردا زباتریش خۆی به پینیت، به للام ئالان رۆب گری «که هه میشه له به های شوین بلندو له به های مرۆف نزم ده کاته وه» (۲۶)، ده لیت: «ماقوول نییه بلتین... به ره مه کانا مان له راژه ی مه سه له یه کی سیاسیدان، ئه گه چی مه سه له که ره واش بیت» (۲۷). فازیل وه ک ستاندال و به پیتچه وانه ی ئالان رۆب گری پاله وانه کانی باس له سیاسه ت ده که ن، به للام له چیرۆکه کانی ئه وه له به رچاو ده گریته، که ئه م چیرۆکنو سه و سه روتار بۆ رۆژنامه نانووسیت، ده زانیت ژبان له سیاسه ت به ربلاوتره و مرۆف ته نیا به سیاسه ت ناژی، هه ربۆیه ش له کورته چیرۆکی وه ک «یاسا...» دا له ده رگای سیاسه تی داوه، به للام ئه وه نده ی کورته چیرۆک مه ودا بدات ژبانی به شپوه یه کی زیندوو وینه کیشه وه.

گومانی ناویت - به ره مه می ئه ده یی بیه گه له واقیع هه یچ سه رچاوه یه کی دیکه ی نییه - ئه م چیرۆکه ش کاتیک هاتوه ژبانی کرێکارانی کارگه یه کی به سه رکردۆته وه، ویستویه تی ژبانی کرێکاران له ناو تاریکستان و چره دووکه لی کارگه وه بۆ به ر رۆژی رووناک بگۆزیته وه. به و مه به سه ته ی بارودۆخه که بچوولیتیت و هه ست بوو رۆزیتیت و ئه و راستییه بخاته به رچاو که - ژبان دۆزه خیتی گه وریه، به للام ته نیا بۆ هه ژاران - ویستویه تی سه رنجی خۆته ر بۆ ئه وه رابکیشیت که نامۆبوون وه ک ئاگری کلپه سه ندووی دۆزه خیتی به رین چوارلای کرێکارانی ته نیوه ئه م جیهانه ئه گه رچی به رووکه ش له هیمن ده چیت، به للام گرکانیتی مه زن خۆی له چیا ی ناخیدا هه شارداوه. فازیل ده یه وێ بلتیت: ژبان به م شپوه یه ی ئیستا مه حاله به رده وام بیت و ئه و رۆژه به رپوه یه که پرۆلیتاریا لاقیان ده که نه یه ک لاق و شه قیتی توند له توپی ئه م جیهانه هه لده دن و جو ره جیهانیکی وا پیک ده هیمن، که مه لی به خته وه ری له سه ر چلی هه موو دره ختیکی ده خوینیت. ئه و سا نامۆ بوون که ده دردیکی کوشنده ی ئه م سه رده مه یه و فایرۆسه کانی شیوازی

بهره‌مهمینانی سهرمایه‌داری بلاوی ده‌کاته‌وه به یه‌کجاری شویتنه‌واری نامینیت، ئەمەش لۆکاش وتەنی ئەرکی سەرەکی فەلسەفە‌کی مارکسە.

نوسەر که باس له ژبانی رۆژانه‌ی کرێکاران ده‌کات، له کرۆکی چه‌وساندنه‌وه‌ی چینایه‌تی تیگه‌بشتوو، یه‌کێک له پالە‌وانه‌کانی ئافره‌تیکی به‌ته‌مه‌نه، گره‌ی کارگه‌ گولی ژبانی هه‌لقرا‌ندوووه‌و کچه‌کەشی که هیتشتا ته‌مه‌نی بیست به‌هاری تینه‌په‌راندوو، له هه‌مان کارگه‌دا کرێکاره. بۆرژواکان بۆ سەر لی شتواندنی پرۆلیتاریا ده‌لین: کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌ وه‌ک ئۆتۆبیس وایه، ئەوی ئەم‌رۆ له‌سەر کورسییه‌کی دیاریکراو دانیشتوو، سبه‌ینێ جینگه‌ بۆ که‌سیکی دی چۆل ده‌کات، مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه، ئەوی ئەم‌رۆ کرێکاره، ده‌شیت سبه‌ینێ بیته‌ خاوه‌ن کارگه‌، به‌لام نوسەر ده‌رکی به‌وه‌ کردوو که مارکس له ئایدیۆلۆژیای ئەلمانیا ییدا باسی ده‌کات: به‌ دابه‌شکردنی کار، هه‌موو که‌سیک له‌ بوارێکی دیاریکراوی داخراوی به‌سهر‌دا سه‌پیناودا خۆی ده‌بینیته‌وه‌و ناتوانیت خۆی لی ده‌ریاز بکات. به‌ده‌گمه‌ن هه‌لده‌که‌ویت کرێکاریک پینگه‌ی چینایه‌تییه‌که‌ی گۆرانی به‌سهر‌دا بیت، مه‌گه‌ر به‌سەر شۆرکردن بۆ بۆرژواو به‌ ناپاکی کردن له‌ چینه‌که‌ی خۆی، ئەو کاته‌ش گۆرانه‌که‌ بنه‌ره‌تی نابیت و له‌ بازنه‌ی کۆبیلايه‌تی رزگاری نابیت.

نوسەر به‌راوردیک له‌نیوان ئەو ئافره‌تانه‌دا ده‌کات که به‌هیزی بازووی خۆیان بژیوی به‌ چنگ ده‌هینن و ئەوانه‌ی هه‌ر له‌ پیناوی ژبانه‌دا په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر له‌ش فرۆشتن، وه‌ک بۆی چوو، له‌ حاله‌تی یه‌که‌مدا ئافره‌ته‌که‌ له‌شولاری له‌ ناوه‌ختدا تیکۆپیک ده‌شکیت، له‌ حاله‌تی دووه‌میشدا ده‌روونی ده‌بیته‌ که‌لاه. گومانی ناوێت ئافره‌ت که‌ له‌ کارگه‌دا دووچاری چه‌وسانه‌وه‌یه‌کی سه‌خت ده‌بیت، یان ناچار ده‌بیت، له‌شی بفرۆشیت، ئەم دوو دیارده‌ کۆمه‌لاهه‌تییه‌، هه‌ر دووکیان زاده‌ی پتیه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مهمینانی سهرمایه‌دارین. - ئەگه‌ر قازانج ئەو ته‌نیا خوايه‌ی بۆرژواکان ده‌په‌رست و ژبانی ملیۆنانی بۆ ده‌که‌نه‌ قوریانی، - به‌ زه‌بری شه‌قی شۆرشی پرۆلیتاریا له‌ باره‌گاکه‌ی هینرایه‌ خواره‌وه‌وه‌ وه‌ک شووشه‌یه‌کی بۆش وردوخاش کرا، که‌ جیاوازی چینایه‌تی له‌ ئارادا نه‌ماو نه‌ک هه‌ر بۆرژوا، پرۆلیتاریا وه‌ک چین خۆشی له‌ناو برد، که‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی ناچینایه‌تی هاته‌ کایه‌وه‌، ته‌نیا ئەو کاته‌ چه‌وساندنه‌وه‌ له‌سەر ئافره‌ت نامینیت و ناچار نابیت له‌ پیناوی درێژه‌داندا به‌ ژبانی له‌شی هه‌راج بکات. راسته‌ ئیسته‌ ژبان بۆ کرێکاران دۆزه‌خه‌ییکی راسته‌قینه‌یه‌، به‌لام ئافره‌ت له‌ ناوه‌ندی دۆزه‌خه‌که‌دايه‌، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی بواری کارکردن بۆ ئەو که‌متره‌و کرێی کاره‌که‌ی نزمتره‌، تا ئیستا له‌ناو خیزانیشدا - ئافره‌ت پرۆلیتاره‌و پیاو بۆرژوا. -

فازیل ئەم چیرۆکه‌شی دوور له‌و خاکه‌وه‌ نووسیوه‌، که‌ ئەلوه‌ند و سیروانی پێدا تیده‌په‌رن، به‌لام رهنگدانه‌وه‌ی خه‌م و خواستی هه‌موو سته‌مدیده‌کانی جیهان و ئەوانه‌شه‌ که‌ له‌و دوو روبراره‌ ده‌خۆنه‌وه‌، لای مه‌لاجافر پێد ره‌مزیکه‌ مه‌زنه‌، هه‌ریۆه‌ش له‌و دووره‌وه‌ چیرۆکه‌کانی «پردن له‌نیوان ئەوانه‌دا که‌ چاره‌نووسیانی مه‌به‌سته» (٢٨)، ئەمەش خه‌سله‌تیکی گرنکه‌ له‌ هه‌موو نوسه‌ریکی ره‌سه‌ندا.

چیرۆکی «یاسای کارگه‌ی ته‌نه‌که‌» وه‌ک ناوه‌رۆک له‌ به‌ره‌مانه‌یه‌ مرۆف بۆ تیکۆشان له‌ پیناوی جیهانیکه‌ نویدا هان ده‌دات، کرێکاران بۆ خۆ رزگارکردن له‌ کۆبیلايه‌تی بانگ ده‌کات، که‌ باس له‌ واقیعیکی ناوه‌موار ده‌کات، به‌ مه‌به‌ستی ره‌خنه‌ لی گرتنی نیبه‌، به‌لکو ده‌یه‌ویت گۆرانی به‌سهر‌دا بیت، بۆ ئەم کاره‌ش وره‌ی چه‌وساوه‌کان بلند ده‌کاته‌وه‌وه‌ بۆ راپه‌ربین هانیان ده‌دات. وه‌ک شتیه‌ش نوسه‌ر توانیوه‌تی فیکری خۆی له‌ چوارچێوه‌یه‌کی هونه‌ری نویدا دا‌پڕیت، چیرۆکیک بنوسیت، له‌ رووی ته‌کنیکه‌وه‌ که‌لینی تیدا نه‌بیت، ئەوه‌ی وه‌ک لایه‌نی هونه‌ری پتیه‌سته‌ له‌م چیرۆکه‌دا پشتگۆی نه‌خه‌رت و وه‌ک دا‌هینانیکه‌ی هونه‌ری بۆ نوسه‌ره‌که‌ی تۆمار بکرت، ئەو پتیه‌ندییه‌ قوول و پته‌وه‌یه‌ له‌نیوان سه‌ره‌تاو کۆتایی چیرۆکه‌که‌دا، نوسه‌ر ئەوه‌نده‌ زاله‌ به‌سەر هونه‌ره‌که‌یدا، هه‌ر به‌و ئاسانیه‌ی بالداریک له‌ دره‌ختیکه‌وه‌ بۆ دره‌ختیکه‌ی تر ده‌فریت، ئەویش ئەوه‌نده‌ ئاسان ده‌چیته‌ ناو باه‌ته‌که‌یه‌وه‌و پاش چینیکی وردو هونه‌رمه‌ندانه‌ی لایه‌نه‌کانی و گه‌رانه‌وه‌ به‌ره‌و سه‌ره‌تاکه‌ی، ده‌رگا له‌سه‌ر چیرۆکه‌که‌ به‌ جۆریک داده‌خات، که‌ ئەو چیرۆکه‌وه‌ ئەو سه‌ره‌تایه‌ی پتی ده‌ست پیکراوه‌، هیچ کۆتایی پتی هینانیکه‌ی دی هه‌لناگریت..

کۆتایی ١٩٨٧ - سه‌ره‌تای ١٩٨٨

ئێران - شام

په‌راویزه‌کان

.....

(١) ئەو شاعیرانه‌ی چیرۆک ده‌نوسن. گۆفاری به‌یان.

- ئافره‌ت له‌ چیرۆکی کوردیداو کۆمه‌لتی پرس. گۆفاری نوسه‌ری کورد.

- پالنه‌وان و رووداو له‌ چیرۆکی کوردیدا. دووه‌مین دیداری چیرۆکی کوردی گۆفاری کاروان.

- نایا شتیه‌ له‌ ناوه‌رۆک گرنگتره‌؟ له‌ بلازکراوه‌کانی یه‌کیتی نوسه‌رانی کوردستان.

- چه‌ند نوسینیکه‌ دیکه‌ش.

(٢) الروایة الفرنسية المعاصرة، د. سامية احمد سعيد، عالم

الفکر عدد/ ٢ - ١٩٧٢

- (٣) ارضنا البكر، شولوخوف، ترجمة غائب طعمة فرمان مجلد ٢.
- (٤) الواقعية الاشتراكية في الادب والفن، ترجمة محمد مستجير مصطفى، ص ١٥٦
- (٥) اسس الفلسفة الماركسية - المادية الديالكتيكية، انا سيف، ترجمة عبدالرزاق الصافي، ص ١١٥
- (٦) سهرجاهى چواهم، ل ١٠٠
- (٧) سهرجاهى پيشوو، ل ٣٢
- (٨) لماذا لا يكتب امين خان بالعربية؟، احمد عبدالمعطي حجازي، العربي ت ١ - ١٩٨٢، ص ٣٠
- (٩) سهرجاهى دووم، ل ١٣٧
- (١٠) الطبيعة البشرية في فلسفة كارل ماركس، د. زكريا ابراهيم.
- (١١) الواقعية الاشتراكية في الادب والفن، ترجمة: محمد مستجير مصطفى، ص ١٢.
- (١٢) هديه وهك من به سهر دركا نهني ههنگارى ناواره.
- هديه هي وايش كه فهرشى ژير پتي ناويرشمى گولزاره - گوزان -
- (١٣) ارضنا البكر، شولوخوف، ترجمة: غائب طعمة فرمان، ص ٩.
- (١٤) به هيوام به ههلهدا نهچوويم، په شتيو ده ليت:
- قهچين نهوانهى پيم ده ليتين
مارى شيرين ژاريش هديه
تهورى برابى داريش هديه
قهچين نهوانهى پيم ده ليتين
گويزان و موو برابى يهكن
خويتن و زهروو برابى يهكن.
- (١٦) دراسات في الواقعية، جورج لوكاش، ترجمة نايف بلوز، ص ١١٧.
- (١٧) الرواية الفرنسية المعاصرة، د. سامية احمد سعيد، عالم الفكر، عدد ٤، ص (١٥ و ١٩٧).
- (١٨) سهرجاهى پيشوو، ل (١٢٣).
- (١٩) الشعر الغنائي الكردي، باسيل نيكيكين، دراسات كردية، عدد (١ - ٢)، ك ٢ - ٩٨٥، ص ٤١.
- (٢٠) مقالات حول تولستوي، لينين، ص ٢٣.
- (٢١) مفاهيم نقدية، رينييه ويليك، ترجمة محمد عصفور، ص ٤٧٦.
- (٢٢) هواجس في التجربة الروائية، حنا مينه، المعرفة، عدد ٢٢٩.
- (٢٣) صور ادبية، مكسيم گوركي، ترجمة د. محمد عبدو النجاري، ص ٣٥.
- (٢٤) الرواية العربية بين الواقع والايديولوجية، محمود امين
- العالم، ص ١٩.
- (٢٥) صور السجن ومظاهره في روايات تشارلز ديكنز، د. نور شريف، عالم الفكر، عدد ١، ١٩٧١.
- (٢٦) قصص من سورية، د. حسام الخطيب، المعرفة، عدد ٢٢٩، ص ٦٧.
- (٢٧) سهرجاهى ٢٤، ل ١٨.
- (٢٨) لقاء مع غائب طعمة فرمان، الثقافة الجديدة، عدد ١٨٩، ايلول ١٩٨٧.
- * شار ده بينم
دلداره كانى به لقي ناسنوه ههلهواسن.
* قودس بووكى عهدهبايه تيتانه
نهدي بوچى
ههرچى زيناكه رانى شهوه، خزاندتانه ژوره كه يهوهو
هه موو خه نجه ره كانتان هه لكيشاو
پوژتان به نابرووتانه وه ليتداو
به سهريدا نه راندتان:
بيتهنگ به، با نابروومان نهچن!
سوژانى دا يكيينه:
بى بن كراو چون كر ده بى!